

ANEKDOTAI APIE PETRIUKĄ

Tarp šiuolaikinio folkloro žanrų išskirtinę vietą užima anekdotai. Tai patvirtina ir Vytauto Didžiojo universiteto Etnologijos ir folkloristikos katedros rankraštyno (toliau – VDU ER) rinkiniai – maždaug kas antrame šiuolaikinio folkloro rinkinyje randame po kelis ar keliolika anekdotų pavyzdžių. Pasitaiko rinkinių, kuriuose sudėti tik anekdotai. Jų sudarytojai būna pametę galvą dėl šio žanro kūrinių, tapę savotiškais „kolekcinkiniais“, kaupiančiais ir saugančiais anekdotus skaitmeninėse laikmenose. Anekdotus jie renka visais įmanomais būdais, tačiau nūdien populiariausi, be abejo, modernieji, atsiradę drauge su informacinių technologijų plėtra – taigi į skaitmenines laikmenas visų pirma perkeliama anekdotai, pateikti įvairiose interneto svetainėse bei draugų atsiųsti elektroniniu paštu ar mobiliuoju telefonu (SMS žinučių pavidalu).

Šioje publikacijoje skelbiami iš įvairių VDU ER rinkinių išrinkti anekdotai apie Petriuką: vienuose rinkiniuose jie buvo be jokios tvarkos išmėtyti pramaišiu su kitais anekdotais, kituose – kartkartėmis sutelkti į didesnes ar mažesnes grupes. Daugiausia anekdotų apie Petriuką rasta „kolekcinkinų“ rinkiniuose: Mindaugo Tamošiūno (VDU ER 1406, 1407) ir Valdo Kiškio (VDU ER 1370).

Pristatomą anekdotų ciklą sudaro anekdotai – Petriuko kasdienybės fragmentai, atspindintys kelis jo gyvenimo dešimtmečius. Rankraštiniuose rinkiniuose anekdotai nėra rikiuojami laikantis chronologinio nuoseklumo principo – visai kaip ir archajiškų mitinių naratyvų cikluose, jie maišosi be jokios tvarkos. Tuo tarpu šioje publikacijoje chronologinis principas – vienas svarbiausių sisteminimo kriterijų, anekdotai pateikiami atsižvelgiant į besikeičiantį Petriuko amžių: pradedama nuo anekdotų apie mažametį Petriuką ir baigiama anekdotais apie vedusį vyrą, neretai vadinamą Petru ar Petraičiu. Be Petriuko amžiaus, išdėstant anekdotus dar buvo atsižvelgiama į tematiką, veiksmo erdvę, personažus ir santykių su tikrove.

Aprėpus visą ciklą, akivaizdu, kad dalis anekdotų personažų yra pastovūs. Tai pats Petriukas, jo artimieji: mama, tėtis, rečiau senelė, senelis, brolis, sesuo, be jų, dar mokytoja / mokytojas, direktorius, draugai, išskiriant vadinamus nusistovėjusiais vardais – Jonukas ir Onytė / Marytė (išsamesnė Petriuko charakteristika yra pateikta publikacijos parengėjos straipsnyje*). Petriuko tėvų traktuotė – besikeičianti. Vienuose anekdotuose jie niekuo neišsiskiriantys mama ir tėtis, kituose vaizduojami taip, kad patvirtina patarlę „Obuolys nuo obels netoli terieda“. Pastaruoju atveju tėvų paveiksluose, ypač – tėvo, pastebime tokias pat savybes, kokiomis pasižymi Petriukas: nepagarbūs, neištikimi, gašlūs, girtaujantys, keikūnai, silpnapročiai, o kartais – nustebinantys netikėtu gudrumu. Mokytoja / mokytojas atlieka tipiską savo profesijos nulemtą vaidmenį: klausinėja, vertina, baudžia, o po Petriuko išsišokimų būna sutrikdyti ar pažeminti. Jonukas vaizduojamas kaip geriausias Petriuko draugas, būdo savybėmis ganėtinai į šį panašus, tik Petriukas dažniausiai Jonuką pranoksta. Į Onytę / Marytę yra nukreipti Petriuko erotiniai potroškiai.

* Žr. Gražina Skabeikytė-Kazlauskienė. Petriukas – šiuolaikinių anekdotų triksiteris, *Tautosakos darbai*, 2008, [t.] XXXVI, p. 143–153.

Kuriamas pasaulio modelis primena dabartinį mūsų gyvenimą (tarkim, į mokyklą atvyksta komisija iš Europos Sąjungos, Petriukas bendrauja su žinomu politiku Vytautu L.), tačiau gyvenimo vaizdas, pagal anekdotų žanro reikalavimus, yra komiškai iškreiptas. Vis dėlto reikia pažymėti, jog kai kurios detalės išduoda, kad anekdotų pateikėjai suaugusieji kartais prašauja pro šalį, savo mokyklinių metų realijas perkeldami į šiandieną (dabar į mokytojus nebesikreipiama žodžiu „tamsta“, yra pasikeitusi vertinimo sistema ir geriausias pažymys nebe 5, o 10 ir pan.). Be to, pažymėtina, kad anekdotų apie Petriuką repertuaras pasipildo verčiant analogiško pobūdžio anekdotus iš kitų kalbų, ypač – iš rusų. Neapsižiūrėjęs tokio vertimo žymių kartais lieka tekste ir rėžia akį (pavyzdžiui, anekdote herojus vadinamas ir Petriuku, ir Vova).

Rengiant anekdotus spaudai, dalį jų teko perrašyti lietuviškais rašmenimis. Ištaisytos rašybos klaidos, koreguota skyryba, tikslinta tiesioginės kalbos raiška. Patys anekdotų tekstai pateikti tokie, kokie buvo rankraštiniuose rinkiniuose. Palikti specifiniai anekdotų intonacijos paryškinimai (žodžiai, parašyti didžiosiomis raidėmis, šauktukų ar klaustukų sankaupos), vietoj raidžių necenzūriniuose žodžiuose įrašytos žvaigždutės.

Gražina Skabeikytė-Kazlauskienė

MAŽASIS PETRIUKAS

Petriukas klausia mamos:

- Mama, kodėl tavo plaukai pražilo?
- Tėvų plaukai pražyla dėl to, kad jų neklauso vaikai.
- A-a-a!!! Dabar supratau, kodėl senelė tokia pražilusė (VDU ER 1407/53).

Petriukas ima katę už uodegos, o katė garsiai kniaukia. Tai pamačiusi motina ima garsiai bartis:

- Vaikeli, netrauk katės už uodegos! Jai gi skauda.

Petriukas pasiteisina:

- Aš, mamyte, tik laikau, o ji pati įsispyrusi traukia (VDU ER 1549/66).

Staiga ėmė rėkti mažasis Petriukas. Mama pribėgusi klausia:

- Kas nutiko, Petriuk?
- Vakar susimušiau plaktuku pirštą, – kūkčioja Petriukas.
- Vakar? O ko dabar rėki?
- Taigi tavęs, mama, vakar nebuvo namie... (VDU ER 1370/159).

- Kodėl geri tiek daug vandens, Petriuk? – klausia mama.

– Nes suvalgiau obuolį.

– Bet ką tai turi bendra?

- Pamiršau jį prieš valgydamas nuplauti! (VDU ER 1407/347).

Mama barasi:

– Petriuk, šaldytuve buvo trys apelsinai! O dabar likęs tik vienas... Kaip tai atsitiko?

Petriukas gūžteli pečiais:

– Visai paprastai, mamyte! Trečiojo apelsino aš nepastebėjau... (VDU ER 1407/931).

Petriukas kamuoja mamą įvairiausiais klausimais. Galų gale motina neiškenčia:

– Petriuk, jei tu nuolat manęs klausinėsi, aš pavargsiu ir susirgsiu. Tada atvažiuos daktaras – ir aš numirsiu. Ir mane paguldys į karstą, gros liūdna muzika, o paskui didelė juoda mašina nuves mane į kapus ir palaidos...

– Mama, – toliau nerimsta Petriukas, – o aš galėsiu toje mašinoje sėdėti prie vairuotojo? (VDU ER 1407/355).

Petriukas žiūri filmą apie indėnus.

– Kodėl indėnai dažosi? – Petriukas klausia tėvo.

– Ruošiasi karui.

Ryte sūnus atbėga pas tėvą ir sako:

– Tėti tėti! Mama ruošiasi karui! (VDU ER 1370/236).

Mama sako Petriukui:

– Sūneli, jei manęs neklausysi, aš išprotėsiu!

– O jei klausysiu, išprotėsiu aš! (VDU ER 459/74).

Mama bara sūnų:

– Tu esi tikras paršas – išsitepliojai visus rūbus. Ar žinai, kas yra paršas?

Sūnelis:

– Taip, žinau. Paršas yra kiaulės sūnus (VDU ER 1370/166).

Mama bara Petriuką, pargriuvusį į balą:

– Kaip tu galėjai pargriūti į balą su nauju kostiumu?

– Mamyte, taip greitai viskas įvyko, kad aš nespėjau jo nusivilkti (VDU ER 1407/920).

– Mama, nupirk šuniuką!

– Ne.

– Mama, na, būk gera, nupirk šuniuką!

– Nepirksiu.

– Mama, na, labai prašau, nupirk šuniuką!

– Nepirksiu, parduok jį kam nors kitam (VDU ER 1370/249).

Veiksmas vyksta naktį:

– Mama, atnešk vandens.

- Pats, Petriuk, atsikelk ir atsigerk.
- Na, mama, atnešk vandens.
- Jei dar cypsi, diržo duosiu.
- Mama, kelsies diržo, atnešk vandens (VDU ER 1370/197).

- Petriuk, ko tu labiau klausai – tėčio ar mamos?
- Mamos. Ji daugiau šneka (VDU ER 1562/8).

Po kelių minučių Petriukas vėl prieina prie mamos:

- Mama, dar noriu apie tas beždžiones pasikalbėti.
- Gerai. Kas neaišku?
- Mūsų giminė irgi kilo iš beždžionių?
- Taip.
- Gal fotografijos yra išlikusios? (VDU ER 1370/142).

- Mamyte, ar čia jau beždžionė? – klausia Petriukas zoologijos sode.
- Ne, čia dar tik kasininkė, – paaiškina mama (VDU ER 1370/162).

Zoologijos sode Petriukas klausia mamos:

- Mama, o kodėl ožkos akys tokios liūdnos?
- Todėl, kad jos vyras – ožys! – paaiškina mama (VDU ER 481/24).

Jauna šeima vaikšto zoologijos sode. Mažasis Petriukas verkdamas prašo:

- Noriu pajodinėti ant asilo...

Mama vyrui:

- Tėvai, paimk panešiok, ar negirdi, kad vaikas prašo? (VDU ER 453/75).

Petriukas klausia mamą:

- Mamyte, kas nutinka automobiliams, kurie jau nebegali važiuoti?
- Paprastai juos nuperka tavo tėvas (VDU ER 1407/372).

Žiūrėdamas, kaip mama matuojasi naujus kailinius, Petriukas sako:

- Mama, ar tu pagalvojai, kiek dėl šitų kailinių kamavosi vargšas nelaimingas gyvulys?

Mama rūščiai pažvelgė į Petriuką ir subarė:

- Kaip tu šitaip gali sakyti apie savo tikrą tėvą?! (VDU ER 1370/147).

Var. Mama matuojasi naujus kailinius „Nijolės“ salone. Sūnelis Petriukas pareiškia:

- Mama, tu supranti, kad šie kailiniai yra baisių gyvulio išgyvenimų rezultatas?
- Kaip tu gali šitaip apie savo tėvą?! (VDU ER 1406/533).

Įsisiautėjo audra. Griaudžia ir žaibuoja. Iš vaikų kambario išeina Petriukas ir klausia:

– Mama, ar tėvelis vėl taiso televizorių? (VDU ER 1407/899).

Petriukas atbėga pas motiną ir šaukia:

– Mama mama, ten virtuvėj kažkoks dėdė mano tetą bučiuoja!

Mama pašoka ir bėga į virtuvę, o Petriukas pavymui:

– Apgavau, apgavau, ten mūsų tėtė... (VDU ER 1406/747).

Petriukas prieina prie virtuvėje dirbančios mamos:

– Mama, turiu tau kai ką pasakyti!

– Na, sakyk!

– Bet tu nepyksi?

– Nežinau.

– Pažadėk, kad nepyksi!

– Na gerai, sakyk!

– Tai va, buvo toks stiklainis uogienės spintoje, tai va, aš jį jau suvalgiau...

– Na, tai ne taip jau baisu...

– Na... bet čia dar ne viskas...

– O kas dar?

– Matai, aš į stiklainį prikakočiau...

Iš kito kambario pasigirsta vyro, skaitančio laikraštį, balsas:

– Tai va, o tu sakei, kad susicukravo, susicukravo... (VDU ER 1370/292).

Petriukas grįžta namo iš mokyklos, atidaro šaldytuvą ir traukia iš ten porciją ledų. Motina jam sako:

– Jokių ledų, tuoj bus pietūs. Eik į lauką pažaisk.

– Kad nėra su kuo!

– Gerai, aš su tavimi pažaisiu. Ką žaidžiam?

– Mamą ir tėtį, – sako Petriukas.

Motina kiek nustemba, bet nieko nesako.

Petriukas:

– Dabar tu eik į miegamąjį ir atsigulk į lovą, o aš tuoj grįšiu iš darbo.

Motinai kiek neramu, ką čia jos sūnelis sugalvojo, bet paklauso: nueina ir atsigula į lovą.

Petriukas pasiima prieškambarį tėvo kepurę, pakeliui dar įsikanda cigaretę, spyriu atidaro miegamojo duris ir grėsmingai žiūri į motiną. Ši:

– Mielasis, čia tu?

– O kas daugiau?! O dabar nešk savo storą užpakalį į virtuvę ir duok man tų pra-keiktų ledų! (VDU ER 478/68).

- Tėti tėti, ar tu vis dar augi? – klausia mažasis Petriukas.
- Ne, aš jau neaugu, – atsako tėtis.
- O tai kodėl tiek daug valgai? (VDU ER 1407/113).

Petriukas klausia medžioklėn išsirengusį tėvą:

- Tėveli, kodėl bijai kiškių?
- Visai jų nebijau.
- Tai kodėl pasiimi šautuvą ir šunį? (VDU ER 1407/352).

Mažasis Petriukas atbėga pas tėtį:

- Tėti, sakyk, ar tu turi gerą regimąją atmintį?
- Taip, o ką?
- Tiesiog aš sudaužiau veidrodį, prieš kurį tu visada skutiesi... (VDU ER 1370/108).

Petriukas duoda tėvui laikrodį ir patenkintas džiaugiasi:

- Tėti, tavo laikrodis tikrai nepraleidžia vandens!
- Iš kur tu žinai, sūneli?
- Įpyliau į jį truputį ir ligi šiol nė vienas lašas neišbėgo (VDU ER 1407/387).

Tėvas žiūri TV laidą „Gyvūnijos pasaulyje“, kurios metu siaubingai suriaumoja liūtas. Į kambarį įbėga Petriukas ir klausia:

- Tėveli, tu mane kvietei? (VDU ER 1407/929).

- Tėveli, – klausia Petriukas, – kodėl šio filmo negalima žiūrėti vaikams?
- Tyliau tyliau, tuoj pats pamatysi (VDU ER 1407/895).

Petriukas niekaip neužmiega. Tėvas sėdasi ant lovos krašto ir ima sekti pasaką. Seka, kol pagaliau įsivyrėja tylą. Mama tyliai atidaro duris ir klausia:

- Užmigo?
- Taip, – laimingas atsako Petriukas (VDU ER 1370/122).

– Tėti, ar jau miegi? – klausia Petriukas tėčio.

- A ką reikia? – paklausė tėtis.
- Duok 10 litų.
- Miegu, sūneli, miegu, – atsakė tėtis (VDU ER 1256/27).

Mažas Petriukas prašo tėvo:

- Nupirk man tikrą automata!
- Gal tu išprotėjai?! – pasiunta tėvas.

Petriukas ima isterikuoti, trypti kojomis, ir tėtis neišlaikęs pliaukšteli jam per užpakalį.

– Še tau vietoj automato! Kieno žodžių reikia namuose klausyti?
– Ta-a-avo! – sukūkcioja Petriukas. – Bet jei aš turėčiau automata... (VDU ER 1370/246).

Petriukas prašo tėvą:

– Tėveli, duok du litus. Aš noriu nueiti į zoologijos sodą ir pamatyti smauglį.
– Paimk lupą, nueik į sodą ir pasižiūrėk į sliėką (VDU ER 1370/152).

Petriukas sako tėvui:

– Tėveli...
– Taip, sūnau!
– Gal gali duoti kišenpinigių? Noriu ledų...
– Na, už tai, kad tu toks geras, duosiu tau naują žvilgančią 1 lito monetą!
– Bet... bet man būtų užtekę ir seno suglamžyto 10 litų banknoto! (VDU ER 1370/215).

Mama klausia Petriuko:

– Na, ir ką tau vakar pasakė tėtis, kai tu namo sugrįžai pirmą nakties?
– Be keiksmazodžių sakyti?
– Žinoma!
– Tada nieko! (VDU ER 1407/231).

Pora švenčia savo auksines vestuves. Ir vyras klausia savo žmonos:

– Klausyk, užauginom 12 vaikų. Bet vat vienas – Petriukas – kažkoks kitoks nei visi. Pasakyk nuoširdžiai, aš tau atleisiu, gal tu man neištikima buvai?

Žmona atsako:

– Taip, Petriukas – tai tavo sūnus... (VDU ER 1406/447).

Žmona sako vyrui:

– Bet mūsų sūnus tai jau tikrai atsigimė į tave!
– Hmmm... Petriuk, ką vėl pridirbai?! (VDU ER 1407/500).

Skauda Petriukui dantį. Jis ir sako močiutei:

– Norėčiau, kad mano dantys būtų kaip tavo: kai skaudėtų – išimčiau, o kai ne – įsidėčiau (VDU ER 364/75).

Petriukas baisiai ilgai valosi dantis. Mama pagaliau neiškenčia ir klausia:

– Kiek tu dar valysiesi tuos dantis?
– Kol jie bus tokie pat auksiniai, kaip ir močiutės! – atsako Petriukas (VDU ER 1370/247).

Močiutė pasakoja Petriukui, kaip kentėjo Jėzus Kristus:

– Prikalė Dievulį vinimis prie kryžiaus, o jis vis tiek prisikėlė.

Petriukas:

– Reikėjo jį varžteliais, varžteliais... (VDU ER 1406/1206).

Petriukas vardadienio proga įteikė senelei gėlių.

– Ak, kokios jos gražios, – žavisi senelė, – bet kam reikėjo švaistyti pinigus? Juk tokių pačių gėlių yra mano darželyje.

– Buvo, senele, buvo! (VDU ER 1370/160).

– Kiek metų tavo seneliui?

– Nežinau, bet jis pas mus jau labai labai seniai (VDU ER 1370/130).

– Seneli, ar jau radai savo piniginę?

– Ne. Ją rado Petriukas.

– Tad ko ieškai?

– Petriuko (VDU ER 1407/373).

Skambutis į duris. Mažasis Petriukas atidaro ir mato vaikiną su gėlėmis. Petriukas sako jam:

– Klausyk, kažko tai tu labai jau dažnai pas mano sesę ateidinėjai... tu ką, savo neturi? (VDU ER 1407/125).

– Petriuk, man labai patinka tavo sesuo. Jei atneši man jos garbaną, nupirksiu dvi porcijas ledų...

– O kiek nupirksite, jei nukirpsiu ją plikai? (VDU ER 1407/383).

Petriukas vyresniajam broliui:

– Paprašyk mamos, kad duotų man pinigų ledams.

– Kodėl aš? Juk ji ir tavo mama.

– Taip, bet tu ilgiau ją pažįsti (VDU ER 1370/150).

– Mama, kodėl palikai broliui tiek daug saldainių?

– Ne, Petriuk, savo jis jau suvalgė. Čia tau.

– Tik tiek?.. (VDU ER 1407/908).

Dėdė vaišina Petriuką:

– Imk, vaikelį, saują riešutų!

– Geriau tu imk, mamyte, tavo sauja didesnė! (VDU ER 352/100).

Atėjo Petriukas pas kaimyną ir sako:

– Mano mama serga, gal galėtumėte duoti aviečių uogienės?

- O kur tau įkrėsti?
- Aš vietoje suvalgysiu (VDU ER 1370/189).

- Petriuk, nusiprausk kaklą, pas mus ateis teta Aldona.
- O jeigu neateis, tai ką? Aš ir vaikščiosiu su švariu kaklu kaip koks asilas? (VDU ER 1370/179).

- Petriuk, uždaryk langą, nes lauke šalta!
- O tu manai, kad jeigu uždarysiu, lauke bus šilčiau? (VDU ER 1370/216).

- Petriuk, kodėl nešioji beisbolo lazdą? Tavęs gi visi bijo.
- O be lazdos aš visų bijau (VDU ER 1370/219).

Petriukas pamato Jonuką geriant vandenį iš balos ir sako:

- Jonuk, juk čia pilna bakterijų!

Jonukas atsako:

- Čia jų jau nebėra. Aš kelis kartus pervažiavau triratuku (VDU ER 1370/293).

- Mano tėtis niekada nedėvi kepurės! – giriasi Jonukas.
- Cha! O manasis net ir plaukų nedėvi! – atkerta Petriukas (VDU ER 1407/334).

- Petriuk, kuo tu būsi, kai užaugsi?
- Policininku.
- O tu, Joniuk?
- O aš būsiu banditu!
- Kodėl???
- Tam, kad vėl galėtume kartu žaisti! (VDU ER 1407/144).

- Petriuk, kuo nori būti užaugęs?
- Karininku.
- Bet juk tave gali užmušti!
- Kas?
- Priešas.
- Tada būsiu priešu (VDU ER 1370/195).

- Petriuk, kuo norėtum būti užaugęs?
- Kalėdų Seneliu.
- Turbūt todėl, kad jis visiems dalija dovanas?
- Ne, mama, todėl, kad jis dirba tiktai vieną dieną per metus (VDU ER 1407/400).

Petriukas pareina namo su pamušta akimi. Mama jam sako:

– Taigi vakar tau aiškinau: būk protingas, prieš šokdamas muštis suskaičiuok iki 100, kad apgalvotum, ar tikrai verta!

– Aha, aš taip ir dariau, bet Jonui tėvai buvo liepę suskaičiuoti iki 50! (VDU ER 1407/243).

Petriukas sako Jonukui:

– Žinai, kartais apima toks noras mokytis!..

– O ką tada darai? – klausia Jonukas.

– Laukiu, kol praeis (VDU ER 659/34).

Petriukas ateina į svečius pas klasės draugą:

– Klausyk, kas ten per skuduras prie durų guli?

– Tai ne skuduras, tai labai piktas mano šuo.

– Piktas šuo? Tai kad aš ką tik į jį batus nusivaliau (VDU ER 1370/129).

Petriukas neturi šuns, turi katiną.

– Petriuk, – sako jam klasės draugas, – kam tau tas kvailas žvėrelis namie? Mesk jį laukan ir įsitaisyk šunį.

– Šuo pernelyg kvailas, kad aš jį laikyčiau.

– Tai katės kvailos!

– O tu kur nors matei, kad kelios pririštos katės temptų per sniegynus roges su visokiu šlamštu? (VDU ER 1370/140).

Sėdi Petriukas ant suoliuko piktas, surūgęs. Prie jo prieina Andriukas ir sako:

– Kas yra, ko toks liūdnas?

– Atsisėsk, pasakysiu.

Andriukas atsisėda, o Petriukas sako:

– Suolas dažytas (VDU ER 1370/2).

Petriukas su draugu pamato iš bažnyčios išeinančius nuotaką su vyru:

– Petriuk, išgašdinam tą porelę.

– Gerai!

Staiga prie nuotakos pribėga Petriukas su draugu ir šaukia:

– Mama! Mama! Kada pagaliau nupirksi ledų? (VDU ER 1372/6).

Name, kuriame gyvena Petriukas, ėmė bėgioti... mėlyni tarakonai. Petriuko kaimynai iškviėtė mokslininkus. Šie pagavo kelis „mutantus“ ir išsivežė juos tyrimams. Mokslininkai labai norėjo sužinoti, kuo susirgo vargšai vabalėliai. Tik Petriukas žinojo, kad tarakonai visiškai sveiki – jis pats juos gaudė ir dažė automobiliniais dažais (VDU ER 1370/139).

Petriukas nemoka pasakyt žodžio „trys“. Nueina į parduotuvę ir sako:

– Duokit keturis obuolius, vieno nereikia! (VDU ER 1370/301).

Pardavėja klausia Petriuko:

– Berniuk, ar esi tikras, kad mama tau liepė nupirkti 200 gramų bulvių ir 3 kilogramus saldainių? (VDU ER 407/391).

Į parduotuvę ateina Petriukas:

– Prašau man violetinę Lietuvos vėliavą.

– Bet juk Lietuvos vėliava yra žalia, geltona, raudona, – atsako pardavėja.

– Na gerai, paimsiu geltoną (VDU ER 1544/103).

Kartą Petriukas nutarė įsigyti CD ir nuėjo į muzikos prekių parduotuvę. Nuėjęs paprašė užleisti kokį nors CD. Pasigirdo muzika:

– Debesėliai, debesėliai!

Tada paprašė kito. Ir išgirdo:

– Debesėliai, debesėliai!

Na, pagaliau pardavėjas užleido dar vieną ir Petriukas išgirdo:

– One, two, three...

Įsigijęs šį CD, parsinešė namo ir klauso:

– One, two, three... Debesėliai, debesėliai! (VDU ER 1370/248).

Sėdi Petriukas autobuse. Prieina pensionierė, stovi stovi, laukia laukia... Ir sako Petriukui:

– Berniuk, aš gi jau sena, leisk man pasėdėti.

Petriukas atsako:

– Močiute, kai buvai jauna, tu irgi visada leisdavai atsisėsti močiutėms?

– Taip, vaikeli.

– Štai kodėl tau skauda kojas! (VDU ER 1370/218).

Petriukas stovi lauke ir rūko. Prie jo prieina senyva moteriškė ir piktai klausia:

– Berniuk, o tavo tėvai žino, kad rūkai?

– O jūsų vyras žino, kad jūs gatvėje kabinėjatės prie nepažįstamų vyrų? (VDU ER 1370/115).

AUKSELI, NEVALGYK BILIARDO KAMUOLIŲ...

Gimė šeimoje vaikas, auga jau penkeri metai, o vis dar nešneka. Tėvai jau apsi-prato, kad Petriukas – nebylys. Staiga vieną dieną visiems pietaujant Petriukas kad sušuks:

– Senelis!!!

Po valandos skambutis iš kaimo: senelis numirė. O vaikas ir vėl nekalba.

Po kelių savaitių naktį vėl Petriuko klyksmas:

– Močiutė!!!

Tėvai nueina į senelės kambarį – o ta jau atšalusi...

Po kelių ramių mėnesių tėvas sėdi kambary, skaito laikraštį. Petriukas žaidžia kieme. Staiga tėvas išgirsta jo šauksmą:

– Tėvelis!!!

Tėvas visas perbalo, galvoja: „Šakės.“ Nusiprausė, apsilviko juodą kostiumą ir atsigulė ant lovos, laukia paskutiniosios. Grįžta iš parduotuvės žmona, įbėga į kambarį pas vyrą:

– O tu ko čia dabar išsidrėbei? Greičiau kelkis, eisim į šermenis, kaimynas numirė... (VDU ER 634/60).

Var. Gimė vaikas vienoje tokioje šeimoje. Ir kai tik pradėjo kalbėti, kieno vardą ištaria, tas ir numiršta. Pirmas žodis – „baba“. Ant rytojaus ji ir numiršta. Antras žodis – „teta“. Teta irgi numiršta. Trečią kartą ištaria – „tėtė“. Tėvas nervuojasi, kaip čia dabar – mirti jam reikės... Ant rytojaus numiršta kaimynas (VDU ER 465/42).

Atbėga Petriukas pas mamą ir sako:

– Mama mama, tėtis virtuvėj pasikorė!..

Mama persigandusi nubėga pažiūrėt. Ir žiūri – kad nieko nėra. O Petriukas sako:

– Pajuokavau, tėtis rūsy kabo! (VDU ER 1373/1).

Var: Petriukas atbėga pas mamą ir sako:

– Mamyte mamyte, tėvelis daržinėje pasikorė!..

Mama susinervino, apsiverkė, puolė į paniką... Trupučių palakstė pasidavė ir nubėgo į daržinę... Atidaro duris, o ten tuščia – tėvelio nematyti.

Petriukas sako:

– Apgavau, apgavau – tėtis sode pasikorė... (VDU ER 1406/254).

– Petriuk, nesisupk ant tėvelio. Kaip tu nesupranti – tėvelis ne tam pasikorė, kad ant jo suptumeisi... (VDU ER 1406/5).

Petriukas pareina namo ir sako mamai:

– Mama mama, mūsų tėtį suvažinėjo triratukas.

– Nu, Petriuk, pas tave ir juokai, koks triratukas?

– Nu tas, kur asfaltą lygina (VDU ER 1407/699).

Mama sako Petriukui:

– Petriuk, nekramtyk nagų!

Po penkių minučių:

– Petriuk, nekramtyk kojų nagų!

Dar po penkių minučių:

– Petriuk, nekramtyk senelio kojų nagų!

Galiausiai nebeištveria ir sako:

– Petriuk, išvis lipk tu nuo to karsto! (VDU ER 1373/3).

Var. Mama vaikui:

– Petriuk, nekramtyk nagų... kojų... senelio... Ir apskritai pasitrauk nuo karsto! (VDU ER 462/16).

Petriukas parbėgęs iš kiemo šaukia:

– Mama, aš šiandien vėl mačiau močiutę!

– Aš gi tau sakiau, kad nekasinetum tokių gilių duobių! (VDU ER 1406/619).

Mama sūnui:

– Ko tu verki?

– Ak, mama, visi sako, kad mano labai didelės kojos...

– Kvailystė! Meluoja! Padėk batus į garažą ir eik miegoti... (VDU ER 1370/279).

Mama Petriukui:

– Petriuk, nustok suktis vietoje! Jei neklusysi, prikalsiu ir antrą koją! (VDU ER 1370/237).

– Tėte! Petriukas valgo laikraštį.

– Tegul valgo, aš jau perskaičiau (VDU ER 281/101).

Mama sako Petriukui:

– Petriuk, baik valgyti makaronus. Petriuk, baik valgyti makaronus. Petriuk, baik valgyti makaronus, ir iš viso išlipk iš tos šiukšlių dėžės! (VDU ER 1407/20).

Jonukas atbėga pas Petriuko mamą ir sako:

– Ponia, jūsų sūnus valgo biliardo kamuolius!

Mama susijaudinusi atbėga pas Petriuką ir sako:

– Aukseli, nevalgyk biliardo kamuolių, nes sudaužysi mūsų unitazą! (VDU ER 1407/4).

Petriukas niekada nelipdavo po vieną laiptelį – dažniausiai šokdavo per du ar net per tris. Kartą teta Veronika buvo ką tik išplovusi laiptinę, jis šoko per visus penkis... paslydo, krito ir susilaužė koją. Gydytojas uždėjo ant kojos gipsą ir liepė daugiau laiptais nelakstyti.

Po mėnesio Petriukas klausia gydytojo:

– Gal man jau galima laiptais laiptoti?

– Galima, tik atsargiai, – atsakė gydytojas.

– Kaip gerai, – atsiduso Petriukas, – kaip gerai, nes aš taip pavargau...

– Pavargai? – nustebė gydytojas.

– Negi manote, kad lengva su šituo prakeiktu gipsu kasdien po kelis kartus į trečią aukštą balkonais laipioti? Vien kaimynai kaip pyksta... (VDU ER 1370/141).

Petriukas klausia mamos:

– Ar galiu šokt nuo stogo?

– O pamokas padarei? (VDU ER 1370/260).

MOKYTOJA KLAUSIA PETRIUKO

Eina Petriukas į mokyklą. Ateina ir mato – nėra mokyklos... Vietoj jos lygus laukas, o po jį sargas su šluota sukinėjasi...

– Atsiprašau, dėde... O kur mokykla?

– Nėra mokyklos. Sudegė tavo mokykla.

– Aaa.

Po kiek laiko vėl prieina:

– Dėde dėde... O tai kur dabar reikia eiti mokytis?

– Ką aš žinau. Nėra tavo mokyklos. Sudegė. Eik iš čia.

Nueina. Po kiek laiko vėliau:

– Dėde, a dėde! O tai kaip dabar bus? Kur aš mokysiuos?..

– Atstok, tau sakau! Nėra tavo mokyklos! Ir nebus!

„Ech, – pagalvojo Petriukas, – klausyčiaus taip ir klausyčiaus...“ (VDU ER 1370/155).

Petriuko paklausė, ar jis gali prisiminti savo gyvenimo pačius laimingiausius 5 metus.

– Žinoma, tai buvo tada, kai aš mokiausi pirmoje klasėje (VDU ER 1370/17).

Petriukas, programuotojo sūnus, eina į pirmą klasę. Mokytoja vaikams aiškina:

– Vaikai, pamokose reikia būti tyliems. Jei norėsite kažko paklausti, pirma pakelkite ranką.

Petriukas iškart pakelia ranką. Mokytoja klausia:

– Na, Petriuk, ką norėjai paklausti?

– Nieko. Tiesiog testuoju sistemą (VDU ER 1370/175).

– Šitas žmogus turbūt mokytojas, – sako Petriukas.

– Iš kur žinai?

– Prieš atsisėsdamas jis įdėmiai apžiūrėjo kėdę (VDU ER 1407/912).

Per fizikos pamoką mokytojas klausia Petriuko:

– Jei nuspaudus jungiklį šviesa neįsižiebia, kas gali būti dėl to kaltas?

– Mokytojau, ar sumokėjote už elektrą? (VDU ER 1372/3).

Mokytojas pasakoja mokiniams:

- Archimedas, maudydamasis vonioje, sušuko: „Eureka“...
- Atsiprašau, – nutraukia Petriukas, – ką reiškia šis žodis?
- „Suradau.“ Ir kaip manai, Petriuk, ką jis surado?
- Tikriausiai muilą! (VDU ER 1407/368).

Mokytojas pasakoja mokiniams:

- Deguonis buvo atrastas 1781 metais.

Petriukas:

- O kuo žmonės kvėpavo prieš tai? (VDU ER 1407/371).

Fizikos mokytojas klausia mokinių:

- Kas, jūsų nuomone, įžymiausias visų laikų išradėjas?
- Edisonas, – atsako Petriukas.
- Ar galėtum pagrįsti?
- Jei ne jis, šiandien tektų žiūrėti televizorių žvakių šviesoje! (VDU ER 1407/384).

- Petriuk, ar žinai nors vieną vandens savybę?

- Taip, kai aš prausiuosi, jis pajuoduoja (VDU ER 659/32).

- Petriuk, išvardyk kelias žvaigždes, – prašo astronomijos mokytojas.

- Kino ar sporto? (VDU ER 1407/367).

Chemijos pamokoje mokytoja klausia:

- Sigute, kokios spalvos tu gavai skystį?

- Raudonos.

- Šaunuolė, sėskis, 10. Maryte, o tu kokios?

- Geltonos.

- Nelabai teisingai, sėskis, 8. Petriuk, o tu?

- Juodos!

- Petriukas – 2, klasė, gulkitės!!! (VDU ER 1370/143).

- Petriuk, kiek yra Dievo įsakymų?

- Dešimt.

- O kas bus, jei vieną sulaužysi?

- Liks tik devyni (VDU ER 660/344).

Mokytoja klausia:

- Petriuk, kaip manai, kur yra Dievas?

- Tikriausiai dar vis mūsų vonioje.

- Kodėl taip manai? – apstulbo mokytoja.

– Rytą, kai prausiausi, girdėjau, kaip mama klausė: „Viešpatie, kiek tu ten sėdėsi?“ (VDU ER 1370/164).

Tikybos pamokoje mokytoja klausia:

– Kas man pasakys, kas šokinėja nuo šakelės ant šakelės ir gyvena medyje?

Vaikučiai tyli.

– Galiu dar pasufleruoti, kad tas gyvūnėlis labai mėgsta riešutus, turi ilgą uodegą ir gyvena drevėje. Na, tai kas gi tai?

Petriukas nedrąsiai kelia ranką.

– Mes žinome, kad tai Dievas, bet kad labai jau į voverę panašus (VDU ER 1370/109).

Var: Tikybos mokytoja klausia per pamoką:

– Koks žvėrelis turi ilgą uodegą ir šokinėja nuo šakos ant šakos rinkdamas riešutus?

Petriukas atsako:

– Šiaip jau turėtų būti voverė, bet kadangi klausinėjate jūs, tai tikriausiai Jėzus Kristus... (VDU ER 1370/135).

Tikybos pamoka. Mokytoja klausia Petriuko:

– Sakyk, ar tu meldiesi prieš valgį?

– Nėra reikalo, mano mama moka gaminti (VDU ER 1561/73).

Vienuolė, baigiantis tikybos pamokai, klausia:

– Na, vaikučiai, pakelkit rankas, kas norėtų patekti į rojų?

Visi pakėlė, tik Petriukas – ne.

– Petriuk, visi nori, o tu?

– O man mama liepė tuoj po pamokų tiesiai namo (VDU ER 242/51).

Tikybos mokytoja klausia Petriuko:

– Kas viską mato ir girdi?

– Koks kvailas klausimas. Aišku, kad mūsų kaimynė (VDU ER 1370/112).

– Tamsta mokytojau, – sako Petriukas tikybos mokytojui, – vakar tėtis sakė, kad mes kilę iš beždžionės.

– Patylėk, Petriuk! – griežtai subara mokytojas. – Jūsų šeimos istorija manęs nedomina (VDU ER 1370/244).

Per biologijos pamoką mokytoja pasakoja:

– Kurmis per dieną suėda tiek maisto, kiek pats sveria.

Ranką pakelia Petriukas:

– Tamsta mokytoja, o iš kur jis sužino, kiek jis sveria? (VDU ER 1407/720).

Mokytoja klausia mokinių:

– Pasakykite vienintelį žvėrį, kurio bijosi liūtas?

Ranką pakelia Petriukas:

– Liūtė, tamsta mokytoja! (VDU ER 1406/423).

– Petriuk, išvardyk penkis plėšrius žvėris, – sako mokytoja.

– Vienas liūtas ir keturi tigras! (VDU ER 1370/125).

Mokytoja klausia vaikučių:

– Sakykite, koks žvėris pasaulyje pikčiausias?

– Liūtas! Krokodilas! Dramblys! – šaukia vaikai.

– Krokoliūtas! – pareiškia Petriukas.

– Petriuk, o kas tai per žvėris? – paklausia mokytoja.

– Tai toks žvėris, kuris viename gale turi liūto galvą, o kitame krokodilo!

– Bet, Petriuk, – paprieštarauja mokytoja, – tokio žvėries negali būti, nes jis negalėtų kakoti...

– Vat todėl jis ir yra toks piktas! (VDU ER 1370/283).

Klasėje mokytojas klausinėja mokinius:

– Petriuk, ką mums duoda žąsys?

– Kiaušinius.

– Petriuk, pagalvok, ką dar duoda?

– Kiaušinius.

– Na, gerai. Ant ko tu miegi?

– Ant grindų.

– O ką pasidedi po galva?

– Batą.

– Gerai, paklausiu kitaip. Ant ko miega tavo tėvas?

– Ant lovos.

– O ką pasideda po galva?

– Pagalvę.

– O jei trenksi per pagalvę?

– Pasirodys blakės.

– O jei stipriau trenksi?

– Bus daug blakių.

– O jei perpjausi pagalvę – kas atsitiks?

– Namie bus didelis triukšmas.

– O kas dar atsitiks?

– Pasklis pūkai.

– Pagaliau! Tai ką mums duoda žąsys?

– Kiaušinius (VDU ER 453/58).

Mokytoja klausia mokinių:

– Kodėl mes geriame vandenį?

Petriukas:

– Kad žuvis, kurias mes suvalgome, turėtų kur plaukioti! (VDU ER 1370/165).

Mokytoja klausia Petriuko:

– Kas protingesni – žmonės ar gyvūnai?

– Gyvūnai, – pasakė Petriukas.

– Kodėl taip manai? – klausia mokytoja.

– Nes kai ką nors sakau savo šuniui, jis viską supranta, bet kai jis man ką nors sako, aš nieko nesuprantu (VDU ER 1370/235).

Per biologijos pamoką mokytoja išpėja vaikus:

– Gyvūnų negalima bučiuoti, nes taip plinta užkrečiamosios ligos.

– Tai tiesa, – sutinka Petriukas. – Mano mamos pažįstama dažnai bučiuodavo savo šunelį...

– Taigi! Ir kas nutiko?

– Ogi vargšas šunelis nudvėšė... (VDU ER 1407/394).

Pamoka. Mokytoja vaikų prašo išvardinti, kokias žuvis mokiniai žino.

Marytė:

– Karosiukas.

Antanukas:

– Silkė.

Petriukas:

– Kurviaška.

Mokytoja:

– K-k-k-kas?

Petriukas:

– Iš tėčio sužinojau. Ėjo kartą jie su draugu žvejoti, tai draugas ir sako: „Gal kokią kurviašką pagausim.“ (VDU ER 1370/206).

Biologijos mokytoja:

– Petriuk, kai aš pasakaju apie beždžiones, tai tu žiūrėk ne pro langą, o į mane! (VDU ER 1370/173).

Mokytoja per pamoką:

– Vat, vaikučiai, mes šioje nuotraukoje matome, kaip krokodilas deda kiaušinius.

Pasakykit man, kodėl?

Ranką kelia Petriukas:

– Senas jis jau, nereikia jam (VDU ER 1407/216).

Mokykla. Mokytoja klausia mokinių, koks žmogaus organas svarbiausias. Onutė sako:

– Rankos, nes mes viską su jomis darome.

Marytė porina:

– Širdis, nes su ja mylime.

– Na, ką tu galvoji, Petriuk? – klausia mokytoja.

– Svarbiausia pas žmogų yra oda.

– Nesuprantu, Petriuk, kodėl?

– Tai ką? Jei odos neturėsime, tai kiaušinius rankose nešiosime? (VDU ER 1370/250).

Var. Anatomijos pamoka. Mokytoja klausia mokinių, koks organas žmogui svarbiausias, ir prašo argumentuoti kodėl. Čia Petriukas net iš suolo virsta ranką keldamas. Mokytoja sako, kad jis čia daug nesistengtų, nes jo atsakymą jau žinanti. Onutė atsako, kad širdis, gauna 10 ir sėdasi. Po to mokytoja iškviečia Marytę, kuri pasako, kad plaučiai, argumentuoja, gauna 10 ir sėdasi. Čia mokytoja dar klausia, niekas rankų nekelia, tik Petriukas vėl iš suolo virsta. Mokytoja leidžia Petriukui pasakyti, tik įspėja jį. Petriukas sako:

– Oda...

Mokytoja nustebusi:

– Petriuk, o kodėl oda?

– Jeigu nebūtų odos, vyrai kiaušinius rankose turėtų nešioti (VDU ER 1406/647).

Per botanikos pamoką mokytoja rodo visokius kiaušinius ir pasakoja:

– Vaikai, va, štai šitie mažičiai – karvelio. O tie margi – anties. Tie dideli – gulbės... Vaikai, o ar žinote, kieno juodi kiaušiniai?

Vaikai tyli.

Petriukas:

– Negro!

– Petriuk, kaip tu drįsti! Sėsk, du.

– Ir pas negrą du!

– Kuolas!

– Ir pas negrą kuolas!

– Viskas! Lauk iš klasės, RYTOJ TĖVĄ ATSIIVESI! – spiegia mokytoja.

– Ir pas tėvą tas pat! – šūkteli anas išeidamas... (VDU ER 1370/291).

Biologijos pamoka. Naujas mokytojas išsitraukia porą paukščių kiaušinių, kviečia prie lentos Petriuką ir klausia:

– Berniuk, pasakyk pažiūrėjęs į kiaušinį, kokio jis paukščio?

– Nežinau.

– Na, o šitą koks paukštis padėjo?

– Nežinau.

– Sėsk, berniuk, du. Koks tavo vardas?

Petriukas triusikus nusitraukia ir sako:

– Pasakykit pažiūrėję į kiaušinius (VDU ER 1370/223).

Mokytoja klausia vaikų, ką reikia daryti einant miegoti. Vaikai tyli, nes nė vienam neateina į galvą, kad mokytoja norėtų išgirsti, jog reikia valyti dantis.

– Petriuk, – mėgina užmegzti pokalbį mokytoja, – ką tavo tėvai veikia prieš miegą?

– Jūs tai žinote, ir aš žinau, – atsako Petriukas, – bet ar tikrai turime demoralizuoti šiuos nekaltus vaikus? (VDU ER 1407/374).

Mokytoja klausia Petriuko, kokia pirma abėcėlės raidė. Petriukas atsako:

– Nežinau.

Mokytoja:

– Stok į kampą!

Petriukas atsistojo į kampą, pamatė vorą ir surėkė:

– AAA!!!

Mokytoja sako:

– Gerai, Petriuk, sėskis (VDU ER 1370/228).

Var. Petriuko klausia mokytoja, kokia pirma abėcėlės raidė. Petriukas sako:

– B.

Mokytoja nuvarė jį į kampą. Petriukas užsinorėjo sisioti. Pamatė skylę ir pradėjo sisioti. O ten buvo virtuvė. Pamatė virėjas ir nupjovė. Petriukas pasakė:

– A!

Mokytoja pasakė:

– Ateik, gausi dešimt (VDU ER 1370/207).

– Kokia pirmoji abėcėlės raidė, Petriuk? – klausia mokytoja.

– A.

– Gerai gerai, Petriuk, o kokios toliau?

– Visos kitos (VDU ER 223/21).

– Petriuk, pasakyk sakinį tiesiogine nuosaka!

– Arklys traukia vežimą.

– Gerai. O dabar pasakyk tą patį sakinį liepiamąja nuosaka!

– Nuo! Nuo! (VDU ER 1370/201).

– Petriuk, išasmenuok veiksmažodį „eiti“.

– Aš einu... tu eini...

– Greičiau, Jonuk! [Turėtų būti „Petriuk“ – G. S-K.]

– Jis bėga, mes bėgame... (VDU ER 1407/895).

Gimtosios kalbos pamoka. Mokytoja klausia vaikų:

– Sugalvokite sakinį, kuriame būtų žodžiai „turbūt“ ir „kadangi“.

Jonukas pakelia ranką:

– Tėtė turbūt parneš daug pinigų, kadangi daug dirbo.

– Labai gerai, Jonuk.

Marytė pakelia ranką:

– Mano brolis turbūt bus mokslininkas, kadangi labai gerai mokosi.

– Labai gerai, Maryte. Dabar tu, Petriuk.

– Močiutė su laikraščiu nuėjo į mišką, – atsakė Petriukas.

– Petriuk, o kurgi žodžiai „turbūt“ ir „kadangi“?

– Pašikti turbūt, kadangi skaityti nemoka (VDU ER 1406/392).

Vyksta gramatikos pamoka. Mokytoja prie lentos išsiviečia Rūtelę ir sako:

– Parašyk sakinį su žodžiais „mergaitė“ ir „miškas“.

Rūtelė parašė: „Mergaitė išėjo iš miško.“

– Gerai, Rūtele, sėskis, o tu, Petriuk, perdaryk tą sakinį į neigiamą.

– „Ne mergaitė išėjo iš miško.“

– Ne, Petriuk, negerai, reikia ištaisyti, – sako mokytoja.

– Panele mokytoja, šito jau niekaip neištaisyti – šitas jau visam gyvenimui... (VDU ER 461/2).

Petriukas blogai parašė diktantą ir mokytoja jam liepė namuose 50 kartų parašyti vieną ir tą patį ilgą sakinį. Kitą dieną Petriukas ateina į mokyklą, duoda mokytojai patikrinti savo namų darbą, o toji pažiūrėjusi sako:

– Petriuk, aš tau liepiau parašyti šį sakinį 50 kartų, o tu parašei tik 20!

– Tamsta mokytoja, su matematika man irgi problemos... (VDU ER 1407/221).

Per lietuvių kalbos pamoką mokytoja liepė rašyti rašinėlį „Jeigu būčiau mokyklos direktorius“. Visi puolė rašyti, tik Petriukas patogiai įsitaisė ir nieko nerašo. Mokytoja klausia:

– Kodėl nerašai?

– Laukiu sekretorės! – atsako Petriukas (VDU ER 1372/2).

Mokytoja liepė vaikams parašyti rašinį „Ar reikia mokytis?“ Petriukas parašė: „Kuo daugiau žmogus mokosi, tuo daugiau žino. Kuo daugiau žino, tuo daugiau pamiršta. Kuo daugiau pamiršta, tuo mažiau žino. Kuo mažiau žino, tuo mažiau pamiršta. Tad ar verta mokytis?“ (VDU ER 1407/354).

Petriukas rodo lietuvių kalbos mokytojui savo sąsiuvinį ir sako:

– Mokytojau, niekaip negaliu perskaityti, ką jūs man parašėte.

– Parašiau: „Rašyk aiškiau.“ (VDU ER 1407/401).

– Petriuk, kiek laiko tęsėsi akmenis amžius?

– Kol baigėsi akmenys (VDU ER 1561/46).

Įprastinė situacija mokykloje. Per istorijos pamoką mokytoja klausia Petriuko:

– Petriuk, kas nugriovė Berlyno sieną?

Petriukas:

– Ne aš, tamsta mokytoja.

Mokytoja:

– Rimtai atsakyk!

Petriukas:

– Nu tikrai ne aš.

Mokytoja:

– Na, gerai, ryt atsivesk tėvą, pasiaiškimsim kartu.

Kitą dieną ateina Petriukas su tėvu, ir mokytoja sako:

– Vakar aš uždaviau Petriukui klausimą, kas nugriovė Berlyno sieną, o jis atsakė: „Ne aš“, kaip čia suprast?

Tėtis:

– Na, jei jis taip sako, tai gal ne jis ir nugriovė (VDU ER 1370/238).

Per istorijos pamoką mokytoja, remdamasi įvairiais pavyzdžiais, pasakoja vaikams, jog priešą lengviausia įveikti jo paties ginklu.

– Taip? – nustebė Petriukas. – Išsyk matyti, kad jūsų niekad neperseikiojo širšinas! (VDU ER 1370/122).

Pamokoje mokytoja klausia Petriuko:

– Kokios formos yra žemė?

– Apvali, – atsako Petriukas.

– O kaip tai įrodytum? – toliau klausinėja mokytoja.

– Gerai, jei jau norite, tegul būna kvadratinė, aš neprieštarauju, – atsako Petriukas (VDU ER 1407/88).

– Jonuk, parodyk, kur yra Austrija.

– Ten, kur ir visada, mokytojau! – atsako Jonukas (VDU ER 457/29).

– Petriuk, kodėl Amerika yra vadinama Amerika?

– Todėl, kad ten gyvena amerikiečiai (VDU ER 1370/124).

Mokytoja klausia Petriuko, ką į Lietuvą eksportuoja Indija.

Petriukas:

– Nežinau.

Mokytoja:

– Na, pagalvok, prisimink, ką jūsų šeima geria ryte?

– Nejaugi raugintų agurkų rasalą? (VDU ER 1370/156).

– Visos upės įteka į jūras. Kodėl jūros neišsilieja iš krantų? – klausia mokytojas Petriuko.

– Nes vandenį išgeria žuvis! – atsako šis (VDU ER 1370/127).

Mokytoja klausia Petriuko:

- Ar moki skaičiuoti?
- Žinoma, mane tėtis išmokė!
- Tada koks skaičius yra po 5?
- 6!
- O koks skaičius po 9?
- 10!
- O koks skaičius po 10?
- Valetas! (VDU ER 1407/264).

– Petriuk, – sako mokytoja, – paaiškink, kaip tau sekėsi spręsti uždavinį.

Petriukas skubiai atsistoja, išsiblaškęs dairosi, varto sąsiuvinį... Pagaliau ima skaityti:

– Nulis, nulis, nulis, kryžiukas, kryžiukas...

– Ei, – kumšteli jį suolo draugas, – čia ne tas lapas, čia mes „kryžiukus-nuliukas“ žaidėme (VDU ER 1370/132).

Matematikos mokytoja tikrina Petriuko namų darbus:

– Petriuk, pasakyk teisybę, tavo tėtei kas nors padėjo? (VDU ER 1370/114).

Var. Mokytoja gražina Petriukui jo namų darbų sąsiuvinį ir sako:

– Pasakyk sąžiningai: ar tavo tėvui kas nors padeda? (VDU ER 1370/266).

Mokytoja klausia Petriuko:

- Petriuk, kiek bus 6 kart 8?
- 38, – atsako Petriukas.
- Sėsk, 2. Atnešk pažymių knygelę!

Petriukas:

– Mokytoja, aš nenoriu jūsų gąsdinti, bet tėtė sakė, jei gausiu 2, kažkas tikrai gaus į galvą (VDU ER 1370/261).

Petriukas kaip visuomet sėdi gale. Mokytojas klausia:

– Vaikai, kiek bus dukart du?

Visi tyli. Mokytojas prašo Petriuko, kad atsakytų.

Petriukas:

– Ką sakot, tamsta mokytojau?

Mokytojas:

– Kiek bus dukart du?

– Tamsta mokytojau, vyksta pamoka, čia nieko gale nesigirdi.

– Kaip tai nesigirdi? Na, apsikeiskime vietomis ir tu manęs klausk.

Apsikeičia vietomis. Petriukas klausia:

– Tamsta mokytojau, kada baigsit vaikščioti pas mano mamą?

Mokytojas:

- Ką sakai?
- Kada baigsit vaikščioti pas mano mamą?
- Žiūrėkit, vaikai, tikrai nieko nesigirdi... (VDU ER 1407/813).

Matematikos mokytojas, pažvelgęs į mokinio sąsiuvinį, buvo stačiai priblokštas, regėdamas painius skaičiavimus.

- Petriuk, vienas iš mūsų išsikraustė iš proto!
- Kitą dieną Petriukas padeda ant mokytojo stalo voką.
- Kas jame? – klausia mokytojas.
- Pažyma, kad aš ne beprotis (VDU ER 1370/151).

Mažo kaimelio mokykloje vyksta anglų pamoka. Mokytoja klausia:

- Kaip, Petriuk, angliškai bus durys?
- Doo ress.
- Shaw nooles, – atsako mokytoja (VDU ER 1370/258).

Darbų mokytojas liepė visiems namuose padaryti kokį nors veikiantį modeliuką. Per kitą pamoką vaikai atnešė savo darbelius.

- O kas čia? – klausia mokytojas Petriuko.
- Giljotinos modelis, – sako Petriukas.
- O jis veikia?
- Tai žinoma!
- Pademonstruok mums, – paprašo mokytojas.
- Gerai, kiškkit pirštą pro šią skylutę... (VDU ER 1370/230).

Mokykloje nauja mokytoja susipažįsta su mokiniais:

- Koks tavo vardas?
- Jonukas.
- Ačiū, Jonuk. O tavo?
- Kazytė.
- Ačiū, Kazyte, koks gražus vardas! O tavo?
- Valink iš čia!
- Ačiū. Tu čia man?!
- Slysk iš čia, žertva! Eik...!
- Vaikai, koks jo vardas?
- Petriukas.
- Petriuk! Greitai pas direktorių! – sako mokytoja.

Petriukas:

- Aš pas tą žąsiną neisiu. Jo kojinės smirda!
- Mokytoja nubėga pas direktorių ir viską papasakoja. Tas persiutęs:
- Kas sakė, kad mano kojinės smirda? Kuri klasė?

- Antra a. Petriukas!
- Nu, tada einu skalbti.
- O ką man daryti?
- O ką, nesakė, kur eiti? (VDU ER 1407/924).

Mokytoja klausia vaikų:

- Kas pas jus šeimoje seniausias?
- Prosenelė, – pasako Marytė.

Petriukas pakelia ranką.

- Na, Petriuk, sakyk.
- Proproproprosenelė.
- Negali būti!!!
- Gagagagagali (VDU ER 1370/275).

- Petriuk, kodėl vėl pavėlavai į pamokas? – klausia mokytoja.
- Tai vis per senelį.
- Ar jis susirgo?
- Ne, bet jis nuolat man kartoja, kad mokytis niekada nevėlu (VDU ER 1407/379).

Atėjo mokytoja į klasę ir užduoda klausimą:

- Ko nėra klasėje?

Petriukas:

- Namų darbų atlikėjų (VDU ER 1370/163).

Petriukas klausia mokytojo:

- Tamsta mokytojau, ar galima kažką bausti už tai, ko jis nepadarė?
- Žinoma, ne, Petriuk, – atsako mokytojas.
- Tamsta mokytojau, aš, vat, nepadariau namų darbų (VDU ER 1370/298).

- Ar žinai, už ką tau parašiau dvejetą? – klausia mokytoja Petriuko.
- Na štai, mokytoja, parašėte dvejetą ir pati nežinote už ką, – stebisi Petriukas (VDU ER 1370/239).

Mokytoja klausia Petriuko:

- Ar tu niekada nesiklausai savo sąžinės balso?

Petriukas:

- O per kurį kanalą jį rodo? (VDU ER 1370/193).

Mokykloje mokytoja klausia:

- Petriuk, kaip tu darai pamokas?
- Nežinau, – sako jis.
- O kaip tavo mama verda bulves?

- Nežinau, – atsako Petriukas.
- Kaip su teta atsisveikini?
- Nežinau.
- O ką darytum, jeigu tavo sesutė skęstų?
- Nežinau.
- Tai eik ir paklausk mamos.
- Petriukas grįžta ir klausia mamos:
- Mama, kaip aš darau pamokas?
- Gražiai, tvarkingai.
- O kaip tu verdi bulves?
- Bur bu liūkšt, bur bu liūkšt – ir viskas.
- Ką aš daryčiau, jei mano sesė skęstų?
- Bėgtum gelbėti.
- O ką aš daryčiau, jei teta išvažiuotų?
- Atsisveikintum.
- Kitą rytą Petriukas eina į mokyklą.
- Na, Petriuk, kaip ruoši pamokas?
- Bur bu liūkšt, bur bu liūkšt – ir viskas.
- O kaip tavo mama verda bulves?
- Gražiai, tvarkingai.
- Ką darytum, jei tavo sesuo skęstų?
- Atsisveikinčiau.
- Ką darytum, jei tavo teta išvažiuotų?
- Bėgčiau gelbėti (VDU ER 216/28).

Mokytoja pamokų gale sako:

- Ryt, vaikai, išmokite tris frazes.

Pareina Petriukas namo ir sako:

- Mama, pasakyk frazę.
- Eik šikt!
- Tėti, pasakyk frazę.
- Yyyyyeeee!
- Sese, pasakyk frazę.
- Tarzanas be triusikų!

Nueina Petriukas į mokyklą. Mokytojas klausia:

- Išmokai frazes? Sakyk!
- Eik šikt!
- Eisi pas direktorių!
- Yyyyyeeee!
- Tu žinai kas tas direktorius?
- Tarzanas be triusikų! (VDU ER 1372/5).

Mokytoja klausia vaikų, kas yra daiktas.

Onutė:

– Stalas yra daiktas.

Mokytoja:

– Teisingai, Onute.

Joniukas:

– Skaičiavimo mašinėlė yra daiktas.

Mokytoja:

– Teisingai, Joniuk.

Atsistoja Petriukas:

– Šalto alaus skardinė šeštadienio ryte, va čia tai yra daiktas! (VDU ER 1370/257).

Var: Mokytoja pamokoje:

– Vaikai, kas yra daiktas?

Onutė:

– Na, pavyzdžiui, kuprinė tai yra daiktas, liniuotė irgi...

Petriukas iš galinio suolo:

– Ką jūs, lochai, suprantat, va butelis alaus ant pagirių – va čia tai daiktas... (VDU ER 1370/204).

Mokytoja klausia:

– Vaikai, kas yra greičiausia pasaulyje?

Vaikai čia: mašina... lėktuvas... raketa...

Vienas atsistoja ir sako:

– Greičiausia pasaulyje – mintis. Štai aš esu čia, o mintyse galiu būti pas močiutę kaime arba mėnulyje...

Čia atsistoja Petriukas ir sako:

– Tamsta mokytoja, mano manymu, greičiausia pasaulyje – TRYDA. Nesuspėsi tik ir pagalvoti, o jau kelnės pilnos... (VDU ER 1406/1199).

Var: Mokytoja klausia vaikų:

– Kas pasaulyje greičiausia?

Vaikai ima vardinti: mašina, raketa, kometa...

– Neteisingai, greičiausia yra mintis, ji gali viską aplenkti.

– O aš žinau, kas dar greitesnis, – sako Petriukas. – Tai viduriavimas. Nespėji pagalvoti, o kelnės jau pilnos (VDU ER 1370/201).

Mokytoja per pamoką klausia vaikų:

– Kaip, vaikučiai, jūsų namuose yra taupoma?

Marytė sako:

– Mes namie prisipilame pilną vonią vandens ir paeiliui nusimaudome. Taip su-
taupome daug vandens.

– Geras taupymo būdas, – atsako mokytoja.

Vytukas:

– O mes naudojame silpnas 40 W lemputes ir sutaupome daug elektros energijos.
– Šaunuolis, Vytuk, – atsako mokytoja. – Na, o kaip pas tave yra taupoma, Petriuk?

– Mes mamą iš namų išvijome, – atsako Petriukas.

– Tai kame čia pasireiškia taupymas? – vėl klausia mokytoja.

– Ogi viskas paprasta. Man pieno nebereikia, nes jau didelis. Tėvelis nebenori, nes jau senas. Negi dėl vieno kaimyno ją laikysi, – atsako Petriukas (VDU ER 1256/136).

Petriukas ateina į mokyklą sutinusia lūpa. Mokytoja klausia jo:

– Kodėl tavo lūpa ištinusi?

Petriukas:

– Ai, tai su tėvu buvome vakar žvejoti. Tai ant lūpos nutūpė bitė.

– Tai ji tau įgėlė?

– Ne, nespėjo – tėvas su irklu užmušė (VDU ER 1370/214).

Petriukas neatėjo į mokyklą. Sekančią dieną mokytoja klausia, kur šis trainiojosi.

– Namie buvo gaisras ir su seneliu nelaimė...

– Na, papasakok smulkiau...

– Iš ryto nuėjau į parduotuvę pieno. Grįžtu – butas dega. Butas devintame aukšte, o ten senelis.

– Tai senelis sudegė?

– Ne, atvažiavo ugniagesiai ir ėmė pilti vandenį.

– Tai senelis nuskendo?

– Ne, iššoko pro langą.

– Reiškia, užsimušė.

– Ne, ugniagesiai ištiesė brezentą.

– O kaipgi senelis numirė?

– Nuspyruokliavo atgal į butą.

– Sudegė?

– Ne.

– Paskendo?

– Ne.

– Tai kas gi atsitiko su seneliu?

– Vėl iššoko.

– O toliau?

– Nuspyruokliavo atgal į butą. Po to vėl iššoko – ir vėl nuspyruokliavo atgal į butą. Vėl iššoko – ir vėl atgal... Ir taip labai ilgai.

– Petriuk, KAS ATSITIKO SENELIUI?!?!?!?

– Teko nušauti, atsibodo jis visiems (VDU ER 1370/174).

Var: Ateina Petriukas į mokyklą. Mokytoja jo klausia:

– Petriuk, kodėl vakar nebuvai mokykloje?

- Mirė mano senelis.
- O nuo ko jis mirė?
- Pas mus namuose kilo gaisras.
- Ir tavo senelis sudegė?
- Ne! Jis suspėjo iššokti per langą.
- Ir užsimušė?
- Ne! Atvažiavo gaisrininkai ir suspėjo ištiesti brezentą.
- Ir jis išsigelbėjo?
- Ne! Jis atšoko nuo brezento ir vėl išoko per langą.
- Sudegė?
- Ne, ne! Jis vėl išoko per langą.
- Tai nuo ko tada jis mirė?
- Taip bešokinėdamas jis visiems įkyrėjo ir jį nušovė (VDU ER 1407/868).

Mokytoja paprašė moksleivių atsinešti į pamoką kokių nors medicinos prietaisų. Vaikai ir atsinešė – kas tvarstį, kas švirksčių. O Petriukas atsinešė deguonies kaukę.

Mokytojas klausia:

- Petriuk, iš kur tu tą kaukę paėmei?
- Iš močiutės.
- Kaipgi iš močiutės? Ar ji nieko nesakė?
- Sakė: ap... ap... (VDU ER 1370/157).

– Petriuk, kai tik rašome kontrolinį, tu neateini į mokyklą, nes serga tavo močiutė...

– Taip, mokytoja, mes irgi pradėdame įtarti, jog močiutė simuliuoja! (VDU ER 1370/209).

Mokytoja sako:

- Petriuk, tikiuosi, šiandien nepamatysiu, kaip tu nusirašinėji kontrolinį?
- Taip, tamsta mokytoja, aš irgi tikiuosi... (VDU ER 1407/141).

Pamoka. Mokytoja užduoda vaikams užduotį. Visi mokiniai rašo į sąsiuvinius. Tik Petriukas kažko neramus. Vis žvilgčioja į kitus vaikus, tai po suolu. Staiga:

– Vaikai, pasitikrinkime atsakymus.

Petriukas pasižiūri į mokytoją visas pakraupęs:

– Čia ne kontrolinis? Tai kokių velnių aš slėpiau špargalkę? (VDU ER 1370/281).

Nieko neparašęs per kontrolinį, Petriukas įdeda į sąsiuvinį 10 litų ir parašo: „Čia jums po litą už pažymio dydį.“ Kai po kelių dienų atsiverčia ištaisyta sąsiuvinį, randa 8 litus ir mokytojos raštelį: „Po litą nuo pažymio. Čia tau graža.“ (VDU ER 1550/6).

Petriukas per pamoką nusikeikė. Mokytoja ėmė jį barti:

– Petriuk, išauklėti žmonės tokių žodžių nenaudoja! Iš kur tu jų išmokai?

- Iš tėčio.
- Esu tikra, kad tu net nežinai, ką šie žodžiai reiškia!
- Kodėl nežinai? Tai reiškia, kad mašina neužsiveda (VDU ER 1407/226).

Mokytoja kviečia Petriuką prie lentos atsakinėti. Petriukas atsistoja ir sako:

- Neatlikau, nes vakar, blia, mano brolis, blia, iš kalėjimo grįžo.

Mokytoja:

- Ką, blia, gąsdini!.. Sėsk, trys, blia (VDU ER 1406/626).

Mokytoja klausia Petriuką:

- Pasakyk, kas buvo Maironis, Kudirka, Biliūnas?
- Nežinau, o ar jūs žinote, kas buvo Plikis, Bocmanas ir Ilgšis?
- Deja, ne, – atsakė nustebusi mokytoja.
- Tai kam savo sėbrais mane gąsdinate? (VDU ER 1407/378).

Var: Mokytoja:

- Vaikai, ar žinote Basanavičių, Kudirka, Daukanta...

Neištvėrė Petriukas, atsistojo ir sako:

- O ar žinai, kas yra Rembo Zarembo?

Mokytoja:

- Ne.

Petriukas:

- Tai ko su savo chebra gąsdini? (VDU ER 1370/153).

Var: Muzikos mokytoja klausia Petriuko:

- Petriuk, ar žinai šiuos žmones: Haidną, Mocartą, Bachą?

- Mokytoja, o ar jūs žinot Vicką, Kiešą, Vladzką?

- Ne...

- Tai ko savo chebra gąsdinat??? (VDU ER 1370/264).

Per pamoką mokytojas klausia:

- Kaip vadiname žmogų, kuris be perstojo kalba, nors jo niekas nesiklauso?

Petriukas pakelia ranką:

- Tokį žmogų vadiname mokytoju (VDU ER 1407/896).

Stovi mokytojas prieš lentą ir griežtai sako:

- Kas save laikote kvailais, atsistokit.

Visi tyli. Antrą kartą vėl klausia to paties. Po kiek laiko atsistoja Petriukas. Mokytojas ir sako:

- Ką, Petriuk, tu save kvailu laikai?

- Ne, mokytojau, tiesiog negražu, kai jūs vienas stovite (VDU ER 1370/263).

Var: Pamokos metu mokytojas sako vaikams:

- Vaikai, kas save laikote durnais 100 procentų, atsistokite.

Po kelių minučių atsistoja Petriukas. Mokytojas klausia jo:

- Petriuk, o tu galvoji, kad esi durnas?
- Ne, bet negražu, jei jūs tik vienas stovite.
- Petriuk, pasakyk mamytei, kad rytoj pas mane ateitų, – sako mokytojas.
- Mamytė pas svetimus vyrus nevaikšto (VDU ER 1406/961).

Mokytoja mokiniams sako:

- Vaikai, išspręskite uždavinį. Skrenda du krokodilai, vienas 30 kilometrų per valandą greičiu, antrasis į Šiaurę. Prašau pasakyti, kiek man metų?
- Visi vaikai tyli, o Petriukas kelia ranką:
- Dvidešimt keturi, tamsta mokytoja.
- Teisingai. Bet kaip tu suskaičiavai?
- Kai aš namie pradėdau kalbėti nesąmones, man tėvelis sako: „Tu, pusproti.“ O man jau dvylika metų... (VDU ER 1407/917).

Mokykloje rasta piniginė. Mokytojas klausia vaikų:

- Kas pametė piniginę?
- Aš! – atsako Petriukas.
- Kaip gali įrodyti, kad piniginė tavo?
- Mano kišenėje didelė skylė (VDU ER 1407/916).

Petriukas sugalvojo kiaulystę. Prisiėmė į burną grietinės ir, paėmęs iš sesės lūpdažį, nusidažė visą veidą raudonai. Nuėjo į mokyklos karnavalą.

Auklėtoja, nustebusi Petriuko išvaizda, klausia:

- Petriuk, kuo gi tu būsi?
- Mmm, – negali atsakyti Petriukas – burna pilna grietinės.
- O tiksliau?
- Mmm...

Mokytoja pyksta:

- KUO?
- Tfuuu, – išspjaudamas grietinę, – spuogu... (VDU ER 1370/199).

– Alio! Čia 5B auklėtoja? Mano sūnus negalės šiandien ateiti į mokyklą.

– Taip. O kas čia kalba?

– Mano tėtis, – atsako Petriukas... (VDU ER 1407/816).

– Alio! Čia mokyklos direktorius? Malonu. Jus trukdo Petriuko tėvas. Vakar matematikos mokytojas mano sūnui uždavė tokį uždavinį: „Kiek reikės pusantro litro talpos butelių 12 litrų vyno išpilstyti?“ Sakote, normalus uždavinys? Sutinku, bet labai brangiai kainuoja. Argi negalima užduoti uždavinį su vandeniu? (VDU ER 1408/2).

Petriuko mama pakelia telefono ragelį.

– Laba diena, gal kalbuosi su Petriuko mama?

- Taip.
- Jūs tik neišsigąškite, bet po chemijos pamokos mums teko jį nuvežti į ligoninę.
- Jėzaumarija! Ką jis vėl iškrėtė?
- Nieko, tiesiog spaudos klaida chemijos vadovyje (VDU ER 1370/137).

Vyksta tėvų susirinkimas. Direktorius klausia:

- Tai jūs esate Petriuko tėvas? Turiu pasikalbėti su jumis apie amoralų sūnaus elgesį per pertraukas. Jis nieko kito nedaro, tik laksto paskui mergaites.
- Na ir ką? Visi normalūs jo amžiaus vaikinai laksto paskui mergaites.
- Su benzininiu pjūklų? – nustemba direktorius (VDU ER 630/102).

Var: Petriuko tėvus į mokyklą išsikviečia direktorius:

- Norėčiau pakalbėti apie jūsų sūnaus elgesį.
- Na ir?..
- Jis per pertraukas laksto paskui mergaites ir rėkauja!
- Na, bet visi berniukai rėkauja ir laksto paskui mergaites!
- Bet Petriukas laksto su kirviu ir rėkauja, kad užmuš (VDU ER 1370/294).

- Jūsų sūnus per pamoką šaudė su timpa, – skundžiasi mokytoja Petriuko mamai.
- Tai tas išdykėlis vėl pametė pistoletą, kurį jam dovanojau per gimtadienį! – susinervino mama (VDU ER 1370/229).

Petriukas per pertrauką rūko už kampo. Jį pamato mokytoja, čiumpa už ausies ir nuveda pas tėvą.

- Žiūrėkite, ką jūsų sūnus daro per pertraukas! – ir parodo cigarečių pakelį.
- Tėvas susigriebia už galvos ir sako Petriukui:
- Juk sakiau, kad rūkytum savo cigaretes, o ne mano! (VDU ER 1370/265).

Per pertrauką Petriukas ant suolo nupiešė musę. Mokytoja per pamoką pamatė ir ėmė mušti, mušti, kol ranka raudona pasidarė, ir tada liepė ateiti į mokyklą Petriuko tėvui.

Tėvas mokytojai sako:

- Jums dar pasisekė! Kai man duše nupiešė ryklį, aš pro nupieštas duris išbėgau... (VDU ER 1370/256).

Mokytoja skundžiasi Petriuko mamai:

- Petriukas išvadino mane karve!
- Kiek kartų aš jam sakiau, kad jis nevertintų žmonių pagal išvaizdą! – pasipiktina Petriuko mama (VDU ER 1407/87).

Mokytojos raštelis tėvams: „Gerbiemieji tėveliai, prašau dažniau prausti Petriuką, nuo jo sklinda nemalonūs kvapas.“ Atsakomasis raštelis: „Gerbiamoji mokytoja, Petriuko uostyti nereikia, jį reikia mokyti.“ (VDU ER 1370/113).

Mokytoja sako Petriukui:

– Už bausmę parašysi: „Nuo šiol pamokas visada ruošiu pats“, o tavo mama tegu šimtą kartų pasirašo! (VDU ER 1370/178).

Petriuko tėvai gauna mokytojos kvietimą į tėvų susirinkimą. Nusprendžiama, kad eis tėtis. Tėtis nueina į mokyklą ir ieško klasės, kurioje galėtų būti Petriukas. Prieina prie vienos, ant kurios durų parašyta „Labai geri vaikai“, įkiša tenai galvą, bet Petriuko nėra. Eina toliau. Randa klasę, ant kurios durų užrašas „Geri vaikai“. Bet ir ten Petriuko nėra. Toliau randa klasę, ant kurios durų parašyta „Blogi vaikai“. Neramiai jausdamasis praveria duris, bet sūnaus tenai nėra. Eina toliau, randa klasės duris, ant kurių parašyta „Labai blogi vaikai“. Drebančiomis rankomis praveria duris, bet... Petriuko tenai nėra. Eina tolyn ir staiga prieina duris, ant kurių didelėmis ir aiškiomis raidėmis užrašyta: PETRIUKAS (VDU ER 1370/212).

Sūnus sako motinai:

– Aš daugiau į mokyklą neisiu!
– Bet kodėl, sūneli?
– Ir vėl Petriukas muš knyga per galvą, Jonukas spjaudysis... Neisiu!
– Ne, sūnau, tu turi eiti. Visų pirma, tau – keturiasdešimt metų, be to, tu – mokyklos direktorius (VDU ER 1407/919).

GRĮŽTA PETRIUKAS IŠ MOKYKLOS

Petriukas po pirmos dienos mokykloje grįžta labai nusivylęs:

– Ir tai jie vadina pirma klase! Visur tik kieti suolai... (VDU ER 1370/117).

Petriukas, grįžęs iš mokyklos, pareiškia:

– Viskas, į mokyklą daugiau neisiu!
– Kodėl? – paklausia mama.
– Skaityti nemoku, rašyti nemoku, o šnekėti man draudžia! (VDU ER 1370/116).

Grįžta Petriukas iš mokyklos. Tėvas jo ir klausia:

– Nu, tai kiek šiandien gavai?
– Šešis.
– Tai kodėl tik šešis, o ne septynis, aštuonis ar devynis?
– Tai kad tik šešios pamokos buvo (VDU ER 635/5).

Kartą Petriukas pareina iš mokyklos namo. Tėvas klausia:

– Kokį pažymį gavai?

Petriukas atsako:

– Keturis dvejetus. Už lietuvių, matematiką, kūno kultūrą ir geografiją.

Tėvas klausia:

– Dėl ko?

– Mokytoja pakviečia mane ir Onutę susirašyti pažymius, o aš sakau: „Aš su ***om nevaikštau.“

– O dėl ko matematikos?

Petriukas sako:

– Klausia manęs mokytoja: „Kiek bus du plius du?“ o aš atsakau: „Keturi.“ – „O kiek dukart du?“ – „Tas pats ***ys, tik kitoj rankoj.“

Tėvas klausia:

– O už ką iš kūno kultūros?

Petriukas sako:

– Man mokytoja liepia pakelt vieną koją, paskui kitą, o aš sakau: „Aš ne koks jogas, kad ant ***io stovėčiau.“

Tėvas vėl klausia:

– O už ką geografijos?

– Mokytoja klausia: „Kieno juodi kiaušinėliai?“ Aš atsakau: „Negrų.“ Mokytoja sako: „Petriukai, kviesk tėvą“, o aš sakau: „Mano tėvas ne koks negras, kad jums pautus rodytų.“ (VDU ER 1406/795).

Petriuko tėtis pažiūri į pažymių knygelę ir sako:

– Tai ką, vėl dvejetas?

– Ne, ką tu, mes tiesiog į dvejetainę skaičiavimo sistemą perėjom, – atsako Petriukas (VDU ER 1407/77).

Tėtis grįžta iš darbo. Petriukas klausia mamos:

– Mamyte, ką pirmiau parodysim tėveliui – mano pažymių knygelę ar sumą už tavo suknelę? (VDU ER 1370/191).

Tėvas klausia Petriuko:

– Petriuk Petriuk, kada tu pagaliau ištaisysi tuos blogus pažymius iš matematikos?

– Tėti, aš kiekvieną dieną bandau tai daryti. Bet mokytoja nei minutei nepalieka žurnalo be priežiūros (VDU ER 1370/202).

– Mama! Šiandien mokytojas mane pagyrė.

– Už ką?

– Pasakiau, kad dukart aštuoniolika – trisdešimt penki.

– Bet juk suklydai.

– Taip, bet mano atsakymas iš visų buvo arčiausiai tiesos (VDU ER 1407/914).

Petriukas, grįžęs namo iš mokyklos, giriasi mamai:

– Šiandien aš vienintelis žinojau, kaip teisingai atsakyti į mokytojos klausimą.

– O koks buvo tas klausimas?

– Kas išdaužė klasės langą? (VDU ER 1407/389).

– Tėti, – skundžiasi Petriukas, – tau klasės auklėtoja skambins ir pinigų prašys.

– O už ką dar pinigų?

– Tai aš vėl mokykloje langą išmušiau, – Petriukas kaltai nuleidžia akis. – Aš netyčia – paslydau ant šlapių grindų.

– Ne mokykla, o oranžerija kažkokia! – pyksta tėtė (VDU ER 1370/138).

Petriukas mokykloje išdaužė langą, mokytojas liepė atsivesti tėvą. Petriukas pareina namo ir sako:

– Tėvai, tave į mokyklą kviečia.

Tėvas nuėjo, viską išsiaiškino, tuo ir baigėsi. Po poros dienų Petriukas pareina iš mokyklos, ši kartą suola sulaužęs. Sako:

– Tėvai, vėl tave į mokyklą kviečia.

Tėvas vėl nuėjo, vėl viską išsiaiškino ir parėjo. Po poros dienų Petriukas vėl pareina namo ir sako:

– Tėvai, vėl tave į mokyklą kviečia.

Tėvas:

– Atsibodo, nebeisiu ten.

Petriukas:

– Teisingai. Ko ten eiti į tuos griuvėsius (VDU ER 1370/245).

Petriukas grįžta iš mokyklos, o tėvas klausia:

– Kaip sekėsi mokykloj?

Šis atsako:

– Apie sprogmenis mokinomės!

– Tai ryt eisi į mokyklą?

– Tėti, kokio dar mokykla? (VDU ER 1407/238).

Tėtis klausia Petriuką:

– Kaip sekasi mokykloje?

– Gerai. O vienas mokytojas tau net pavydi.

– ?!

– Jau kelis syk jis griebėsi už galvos ir kartojo: „Jei būčiau tavo tėvas...“ (VDU ER 1407/381).

Grįžta Petriukas iš mokyklos ir klausia mamos:

– Ką tu čia turi rankoje?

– Aparatėlį. Jis pypsi, jeigu meluoji.

Mama klausia:

– Petriuk, kiek gavai šiandien?

– Keturis.

Aparatėlis: pyp pyp.

– Na, gerai, tris.

Mama sako;

– Kai aš mokiausi, turėjau visus penketus.

Aparatėlis: pyp pyp.

Išeina tėtis ir sako:

– Kai aš mokiausi...

Aparatėlis: pyp pyp... (VDU ER 216/43).

Petriukas pasakoja draugui:

– Vakar mane tėvas du kartus lupo.

– Už ką?

– Pirmą kartą – kai parodžiau jam pažymių knygelę. O ten tokie pažymiai, tokie įrašai! Antrą kartą – kai pasakiau, kad tai jo paties pažymių knygelė (VDU ER 1370/118).

Tėvas aiškina Petriukui pamoką. Netekęs kantrybės ima šaukti:

– Iš kur tu toks bukagalvis atsiradai? – ir beldžia krumpliais į stalą.

– Tėveli, kažkas beldžiasi... – nedrąsiai nutraukia tėvą Petriukas.

– Palauk, atidarysiu duris, tada pasikalbėsime, – pagrasina tėvas (VDU ER 1407/935).

Petriukas grįžta namo, pasibaigus mokslo metams. Kai tėvas paprašo parodyti baigimo pažymėjimą, Petriukas ir sako:

– Žinai, tėveli, paskolinau pažymėjimą Karoliui, nes jis norėjo pagąsdinti savo tėvus (VDU ER 1407/396).

Tėvas klausia Petriuko:

– Na, kaip sekasi mokykloje?

– Puikiai! Sutartį su penkta klase sudariau dar metams! (VDU ER 1370/120).

Petriukas sveikina tėtį:

– Puiku, tėti, tau nereikės man naujų vadovėlių pirkti.

– O kodėl?

– Mane paliko antriems metams (VDU ER 1370/254).

Mama šnekasi su Petriuku:

– Mes nutarėme nusipirkti namą ir dabar taupom pinigus. Aš mečiau rūkyti, o tavo tėvelis metė gerti. O ką tu galėtum padaryti?

– O aš galiu mesti mokyklą! (VDU ER 1370/286).

– Kokia tavo mokyklos direktoriaus pavardė? – klausia tėvas sūnaus.

– Nežinau...

– O savo mokytojos pavardę žinai?
– Neatsimenu...
– Čia dabar! Tau jau šešiolika metų, o tu nieko daugiau nemoki, tik „nežinau“, „neatsimenu“! – pasiunta tėvas. – Bent jau kurioj klasės mokaisi, tikiuosi, prisimeni?
– Antroj! – išsišiepia sūnelis.
– Ačiū Dievui! Jau maniau, kad visai kvailas augi (VDU ER 1370/280).

– Petriuk, kaip sekėsi mokykloje?
– Matematikos kontrolinio nebuvo, nes kažkas paskambino, kad mokykla užminuota, bet... – Petriukas susimąstęs nutyla.
– Kas?
– Pranešti, kad mokykla užminuota, į policiją skambino keturis kartus. Tris aš žinau, bet kas skambino ketvirtą kartą? (VDU ER 1370/136).

Petriukas pareina iš mokyklos su mėlyne po akimi. Mama jo ir klausia:
– Sūnau, kas atsitiko?
– Žinai, mama, kiekvieną naktį trečią valandą aš paskambindavau savo kokiam draugui ir sakydavau: „Spėk, kas skambina.“
– Na, ir ką?
– Na, ir šiandien jie atspėjo (VDU ER 1370/299).

Petriuko tėtis skaito laikraštį:

– O, žiūrėk – čia rašo, kad briedis užpuolė kažkokį tavo mokytoją...
– Hmm... Tėti, kaip briedis suprato, ką reikia užpulti? (VDU ER 1370/227).

LAIKAS PASIKALBĖTI APIE SEKSA

Ateina Petriukas pas tėvus ir sako:

– Mano gimtadienis žiemą. Paaiškinkite dabar, iš kur aš atsiradau, juk nei gandrai skraido, nei kopūstai auga (VDU ER 1372/9).

Petriukas klausia mamos:

– Sakyk, mamyte, o iš kur aš atsiradau?
– Tave kopūstuose radom.
– O sesutė iš kur?
– O ją tai morkų lysvėj radom.

Po kelių dienų Petriukas netyčia užėina į tėvų miegamąjį ir užtinka juos besimylint.

– Na ką, tikriausiai dabar pats daržininkystės įkarštis? – garsiai svarsto Petriukas (VDU ER 1407/457).

Petriukas klausia mamos su tėčiu:

- Klausykite, o kodėl aš neturiu jaunesnio broliuko ar sesutės?
- Na, tiesiog gandras dar neatnešė, – atsako tėvai.
- Aaa, jei jūs vis dar gandra tikite, tai aišku... – sako Petriukas (VDU ER 1407/82).

Petriukas klausia tėvo:

- Tėveli, kaip aš atsiradau?
- Na, matai, Petriuk, mes su tavo mama labai mylime vienas kitą, ir kai mes einame miegoti, visada po lova pakišame dubenį. Vieną rytą atsikėlėme ir radome tave.
- Petriukas, norėdamas įsitikinti, ar teisingas tėvas, pasikvietė savo sesę Marytę, paguldė ant lovos, pakišo dubenį po lova ir nuėjo miegoti. Ryte Petriukas pasižiūri po lova, o ten tarakonas dubenyje. Priėjęs prie tėvo sako:
  - Tėveli, užmušk šitą išsigimėlį, nes man, kaip tėvui, ranka nekyla (VDU ER 1370/154).

Mažasis Petriukas pareina namo. Jį iškart sutinka mama:

- Na, Petriuk, žiūrėk, kokius naujus batus tu dabar turėsi! Pasimatuok!
- Mama, čia tėtis man juos nupirko?
- Cha! Jei iš tėčio visko lauktum, tai ir tavęs nebūtų! (VDU ER 1370/194).

Petriukas pirmą kartą nuėjo į mokyklą. Visi namiškiai laukia jo sugrįžtant. Sugrįžo Petriukas ir sako:

- Nemokšos jūs visi! Gandras mane atnešė! Kopūstuose mane suradot! Kurgi ne! Šiandien aš sužinojau, iš kur aš atėjau į šį pasaulį, o rytoj sužinosiu, kaip ten patekau (VDU ER 1407/533).

Grįžta Petriukas iš mokyklos po pirmos dienos pirmoje klasėje, trenkia kuprinę į kampą ir šaukia tėvams:

- Sėdit jūs čia, nežinot nieko, o pimpaliukas visai ne taip vadinasi! (VDU ER 1406/330).

Petriukas išėjo į mišką ir paklydo. Bet greitai grįžo.

- Kur tu buvai dingęs? – užsipuolė jį mama.
- Aš buvau miške. Mačiau, kaip nuogas dėdė gaudė nuogą tetą.
- Nereikėjo į juos žiūrėti, – subarė mama. – Taip elgiasi tik kvaili žmonės.
- Petriukas išplėtė akis:
  - Mamyte, negi mūsų tėvelis kvailys? (VDU ER 1407/933).

Atėjo mamytė pas Petriuką ir sako:

- Na, Petriuk, jau mums laikas pasikalbėt apie seksą.
- Taip, mamytė, ir ką norėtum sužinoti? (VDU ER 1372/8).

Petriukas ateina į vaistinę:

– Duokit man prezervatyvų pakuotę!

– Pirma, tai ne vaikams, o antra, tegu ateina tėvas ir nuperka pats tinkamo dydžio.

– Pirma, tai ne vaikams, o nuo vaikų, o antra, tai ne tėvui, o mamai. Ji važiuoja atostogauti ir nežino dar, kokių dydžių reikės... (VDU ER 1370/133).

Tėvas eina su Petriuku pasivaikščioti. Sūnus pasisveikina su iš priekio ateinančiu vyriškiu. Tėvas nustebeęs klausia:

– Ar pažįsti šitą žmogų?

Petriukas atsako:

– Taip, tai iš Gamtos apsaugos draugijos. Jie visada ateina, kai tavęs nėra namie, ir klausia mamytę, ar oras grynas (VDU ER 1407/936).

Vieno kambario bute tėvai mylisi:

– O jei Petriukas nemiega?

– Miega miega, būk rami, – sako tėvas.

– O jei vis dėlto nemiega?

– Petriuk, atnešk vandens! Matai, neatsiliepia.

Lengviau atsidusę, toliau užsiiminėja.

Po 15 minučių galvūgalyje pasigirsta:

– Tai aš dar ilgai laikysiu tą stiklinę? (VDU ER 1370/148).

Vyras žmonai:

– Einam į miegamąjį...

– Juk negalim, štai Petriukas sėdi ir žaidžia, juk gali išgirsti ar šiaip susidomės, ko mes taip ilgai.

– Palauk, tuoj viską sutvarkysiu.

Priėjo tėvas prie sūnaus ir sako:

– Klausyk, nueik prie lango. Kai praeis žmogus, apsirengęs juodai, duosiu litą.

Sūnus nuėjo prie lango, o vyras su žmona nuėjo į miegamąjį.

Po kurio laiko Petriukas:

– Tėte, prostitutė tau pigiau išeitų – čia laidotuvių procesija velkasi... (VDU ER 1370/198).

Petriukas susitinka Marytę ir liepia jai įlipti į medį, už tai siūlo litą. Marytė įlipa, o namuose pasipasakoja mamai.

– Reikėjo nelipti, Maryte, į medį, Petriukas tik norėjo tavo trusikėlius pažiūrėti.

Antrą kartą sutikęs Marytę, Petriukas jai siūlo 5 litus, kad tik sutiktų įlipti į medį. Kiek pasispyriojusi Marytė sutinka, o namuose viską papasakoja mamai.

– Reikėjo nelipti, Maryte, į medį, Petriukas norėjo tik tavo trusikėlius pažiūrėti. Oi, negerai, kad sutikai.

– O aš be trusikėlių buvau! (VDU ER 230/98).

Žaidžia smėlio dėžėje Petriukas ir Onytė. Petriukas labai jau nori pasirodyti prieš Onytę. Petriukas rodo Onytei mašinėlę:

– Matai, kokią aš turiu?

Onytė pasirausia tarp savo žaislų ir parodo, kad ir ji turi tokią pačią. Petriukas išsitraukia kastuvėlį ir mosuoja Onytei prieš nosį. Onytė pasirausia ir pati ištraukia kastuvėlį. Nėr kaip Petriukui pasirodyti, blaškosi po smėlio dėžę ir nusprendžia – prieina prie Onytės ir nusimauna kelnes. Onytė išdidžiai atsistoja, pasikelia sijonuką, labai nustemba, kad neturi to, ką ketino parodyti Petriukui, pradeda verkti ir bėga namo. Po kurio laiko grįžta, išdidžiai iškėlusi galvą prieina prie Petriuko ir sako:

– O man mama sakė, kad kai aš užaugsiu, šimtus tokių turėsiu! (VDU ER 1406/538).

Vaikų darželyje Petriukas ir Marytė žaidžia kortomis. Pribėga Onutė, pasižiūri ir mato, kad Petriukas sukčiauja, ir sako:

– Ei, Maryte, Petriukas sukčiauja!

– Tylėk, Onute! Maryte, tu žinai, kad aš negalėčiau!

Vėl Petriukas įkiša paslapčia nereikalingą kortą į kaladę. Onutė iš karto:

– Ei, jis vėl sukčiauja!

– Neklausyk, Maryte, jos!

Dar pora ėjimų ir laimi Petriukas. Suskaičiuoja, kiek liko kortų pas Marytę, – pasirodo, dešimt, taigi Petriukui priklauso dešimt bučklių iš Marytės. Na, Petriukas bučiuoja Marytę, o Onutė skaičiuoja bučklius:

– 1, 2... 9, 10, 11, 12. Ei, Maryte, Petriukas vėl sukčiauja!

Marytė:

– Nu, tu tylėsi ar ne?! (VDU ER 1406/452).

Petriukas su Maryte lipdo senį besmegenį.

Petriukas:

– Bėgu namo, atsinešiu morką.

Marytė:

– Tai dvi paimk, dar ir nosį padarysim (VDU ER 1370/288).

Petriukas prieina prie Onutės:

– Onute, ar galima tave išnaudoti kaip moterį?

– Gerai jau, einu nusirengsiu...

– Durne! Mano kamuolys į moterų tualetą nuriedėjo! Nueik atnešk! (VDU ER 1406/548).

Ateina vieną rytą Petriukas pas tėvelį ir klausia:

– Tėveli, o gali šešių metų mergaitė tapti nėščia?

– Ne, Petreli, tai neįmanoma, – atsako tėvas sūnui.

„Šantažistė!“ – pagalvoja Petriukas (VDU ER 461/20).

Beldžia motina į uždarytas kambario duris (o ten Petriukas su Onyte) ir klausia:

– Vaikai, ką ten darot?

– Mylimės!

– Gerai, tik nerūkykite! (VDU ER 1372/7).

Petriukas su drauge stovi šalia kino teatro ir žiūri į plakatą:

– Na va, vėl vaikams iki 16 negalima...

– Taip, – pritaria draugė, – geriau jau išvis iš lovos nebūtume lipę... (VDU ER 1407/141).

– Mama, Petriukas kiaulė!

– Kodėl?

– Įsivaizduoji, padovanojo gėlę ir sako, kad grįš, kai ji nuvys.

– Na, ir kas čia tokio kiauliško?

– Na, gėlė tai plastmasinė! (VDU ER 1370/185).

– Iš kur gavai naują dviratį? – klausia draugas Petriuko.

– Nepatikėsi, kai papasakosiu. Nuvažiuovom vakar su Onute prie ežero su dvi-račiais. Nusirengėme nuogi, įbridome į vandenį. Ji priėjo prie manęs ir sako: „Imk dabar, Petriuk, ką tiktai nori.“ Na, aš ilgai nelaukiau – čiupau jos dviratį ir namo... (VDU ER 1406/1018).

Petriuko brolis išvažiavo su panele į miškelį. Petriukui buvo smalsu, ką jie darys, tai pasekė juos. Girdi, jo brolis sako panelėi:

– Tai duosi man???

Panelė atsako:

– Ne.

Brolis tęsia:

– Nu, ir gerai. Jei taip, tada tu pėsčiom pareisi, o aš su mašina grįšiu.

Kitą dieną Petriukas nusiveža Marytę į miškelį ir klausia:

– Tai duosi man ar ne???

Marytė atsako:

– Duosiu.

Petriukas:

– Nu, tada gerai, tu su dviračiu parvažiuosi, o aš peškom pareisiu (VDU ER 1370/277).

Paauglys Petriukas negali atsitraukti nuo kompiuterio. Sėdi dienų dienomis, vis kažką daro. Tėvai susirūpina, pakviečia gydytoją. Tas pakalba su Petriuku, paskui sako:

– Sunkus atvejis, reikia gydyti.

– Bet kaip?

– Na, paprastai: cigaretėmis, alkoholiu, merginomis... (VDU ER 1370/242).

Ateina Petriukas pas tėvą ir sako:

– Tėvai, duok 10 litų!

– O kam reikia?

– Einu pas mergas!

– Duosiu tik tada, jeigu jai iš tarpkojo ištrauksi plauką!

– Na gerai!

Na, Petriukas nuėjo pas mergą. Ištraukė plauką, parnešė tėvui. Tėvas pratraukia tarp dantų ir sako:

– Aha, čia turbūt bus Marytės.

Kitą dieną vėl Petriukas ateina ir sako:

– Tėvai, duok 15 litų, einu pas mergas!

– Jei parneši plauką iš tarpkojo, duosiu.

Na, Petriukas pasiėmė pinigų. Pareidamas parnešė plauką. Vėl tėvas pratraukia tarp dantų ir sako:

– Čia turbūt bus Onutės!

Kitą dieną vėl ateina Petriukas ir sako:

– Duok, tėvai, 20 litų. Einu pas mergas!

Tėvas:

– Imk, bet parneši plauką iš tarpkojo!

Na, Petriukas paėmė pinigų, tik vat plauką ištraukti pamiršo. Eina, žiūri – karvė ganosi. Jis tik cakt iš po uodegos vieną plauką ir parneša tėvui. Tėvas pratraukia plauką tarp dantų, staiga pašoksta ir sako:

– Petriuk, kur mano piniginė? Varau į kaimą, bo nauja merga atsirado... (VDU ER 1256/135).

Petriukas tėvui:

– Tėve, duok dvidešimt litų.

– O kam tau?

– Na, aš noriu nueiti pas prostitutes.

Tėvas galvoja: na, Petriukas tikriausiai jau subrendo, kad toks reikalas prispyrė.

– Na, imk tą dvidešimt litų, jei jau tau taip reikia.

Eina Petriukas ir beeidamas sutinka sesutę Onutę.

– Klausyk, Petriuk, kur eini?

– Aaaaa... va, tėvas davė dvidešimt litų – einu pas prostitutes.

– Klausyk, Petriuk, gal tą reikalą galėtume atlikti tarpusavyje, o pinigų pasidalinti?

– Kodėl gi ne.

Po viso reikalo Onutė sako:

– Petriuk, na tu ir pavarai – geriau nei tėvas.

– Pats žinau. Mama sakė (VDU ER 1406/122).

- Piktojo Petriuko tėvas auklėja sūnų:
– Petriuk, noriu pasikalbėti su tavim.
– Eik tu na!
– Vova, aš tau tėvas ar ne tėvas?
– O ką aš žinau? (VDU ER 1370/182).

Žurnalas „Moteris“ surengė konkursą vyrams apie moteris. Konkursą laimėjo dešimtmetis Petriukas. Paskelbusi rezultatus, redakcija gavo laišką iš pasipiktinusio skaitytojo: „Aš pažįstu moteris nuo 12-os metų, dabar esu 68-erių metų amžiaus. Ir jūs manote, kad aš moteris pažįstu blogiau už vaikigali?“ Redakcija atrašo: „Į pirmąjį mūsų klausimą apie tai, kur moterims labiausiai garbanojasi plaukai, Petriukas atsakė, kad Afrikoje. O ką Jūs atsakėte? Ir dar nupiešėte! Į antrąjį klausimą, koks svarbiausias moterų organas, Petriukas atsakė, kad Pasaulinė Moterų Federacija. O ką jūs parašėte? Ir dar nupiešėte! Į klausimą, ko kiekvieną mėnesį nekantraudama laukia kiekviena moteris, Petriukas atsakė, kad laukia mūsų žurnalo. O ką jūs parašėte? Gerai, kad nupiešėte!“ (VDU ER 1370/243).

Petriukas parašė mokytojai laiškėlį: „Aš jus myliu.“ Mokytoja atsakė: „Nekenčiu vaikų.“ Petriukas: „Garantuoju, vaikų nebus.“ (VDU ER 1370/111).

Var. Petriukas šnabžda:

- Mokytoja, aš jus myliu...
  - Bet, Petriuk, – sutrikusi sako ji, – aš nemyliu mažų vaikų!
  - Nieko, mes jų saugosimės... (VDU ER 1407/815).
- Mokytoja, koks skirtumas tarp vyro ir moters? – klausia Petriukas.
– Nuu... Kokios išmieros batelius nešioja tavo mama?
– 38-os, atrodo.
– O kokios išmieros batais avi tavo tėvelis?
– Lyg tai 43-os.
– Tai va, Petriuk, didysis skirtumas yra tarp kojų (VDU ER 1406/827).

Mokytoja atnešė į klasę ir pakabino ant sienos aktą.

- Kas tau, Onute, čia labiausiai patinka?
- Akys.
- O tau, Jonuk?
- Krūtys.
- Lauk iš klasės! O tau, Petriuk?
- Išeinu, išeinu... (VDU ER 1370/203).

Pamokoje mokytoja klausia vaikų:

- Štai, vaikai, aš laikau rankoje plytą. Apie ką jūs galvojate žiūrėdami į ją?
- Aš galvoju apie namus, kurie padaryti iš jų, – atsako Marytė.

- Aš galvoju apie molį, iš kurio daromos šios plytos, – priduria Joniukas.
- O tu, Petriuk? – klausia mokytoja.
- Apie mergas, – atsako Petriukas.
- Kodėl? – nustebusi klausia mokytoja.
- Aš visada apie jas galvoju (VDU ER 1406/259).

Mokytoja liepia:

- Vaikai, sugalvokite sakinį su žodžiais „tarp kitko“.

Staiga pakelia ranką Onytė ir sako:

- Tarp kitko, lauke labai gražus oras.

Mokytoja:

- Ačiū, Onyte, įrašau tau dešimtuką.

Po kiek laiko vėl pakyla ranka.

Mokytoja:

- Klausau tavęs, Jonuk.

Jonukas:

- Tarp kitko, šiandien mano šuo bus kerpamas.

Mokytoja:

- Ačiū, Jonuk, rašau tau devynetuką.

Pakelia Petriukas ranką, pašoka ir sako:

- Mokytoja, pas mano tėvą labai didelis! Tarp kitko, užsirašykite jo telefono numerį! (VDU ER 1372/11).

Mokytoja:

- Vaikai, rytoj rašysime svarbų kontrolinį darbą. Jokių pateisinamų priežasčių negali būti, tėvų rašteliai taip pat nepadės, na, nebent iš tiesų būtų labai svarbi priežastis.

Petriukas:

- Mokytoja, mokytoja, o seksualinis išsekimas labai svarbi priežastis?
- Ne, Petriuk, kontrolinį galėsi rašyti kaire ranka (VDU ER 1406/642).

Atvažiuoja Europos Komisija į vieną Lietuvos mokyklą. Aišku, kaip ir visose mokyklose, vaikučiai pašoka, padainuoja, o po to komisijos nariai lankosi pamokose. Ir vienas iš komisijos narių nuėjo į užsienio kalbos pamoką. Na, mokytoja jauna, graži, su mini ir labai jaudinasi. Ir sako mokiniams:

- Aš dabar kažką užrašysiu ant lentos, o jūs turėsit perskaityti.

Ji rašo, jaudinasi ir oplia – pameta kreidą, tada lėtai pasilenkusi paima ir pabaičia rašyti.

- Na, mokiniai, perskaitykit, – tarė ji.

Petriukas pakelia ranką, o mokytoja ir džiaugiasi, ir bijo – ji juk jam trejetus rašė už tylėjimą.

- Na, sakyk, Petriuk, – galiausiai tarė mokytoja.

Petriukas:

– Su tokiu užpakaliu ne mokykloje dirbti reikia.

Mokytoja įpyko ir išvarė Petriuką iš klasės. Praeidamas pro komisijos narį Petriukas tarė:

– Jei nemoki pasakinėti, nepasakinėk (VDU ER 1370/14).

Mokyklos direktorius atveda į klasę naują mokytoją:

– Vaikai, tai jūsų nauja mokytoja. Tikiuosi, ji jums patiks.

Petriukas:

– Taip, figūra nebloga.

Direktorius:

– Pats išrinkau! (VDU ER 453/54).

Petriukas per pamoką traškina tušinuką.

Mokytoja:

– Petriuk, baik traškinti tušinuką.

Petriukas neklauso, kad ir kaip mokytoja jį ramina.

– Petriuk, ar kokia nervų liga sergi, ar šiaip kokie klausimai neramina?

– Taip, mokytoja, kaip tik norėjau jūsų paklausti. Tušinukas vyriškos giminės, o šerdelė – moteriškos. Kad ir kiek aš spaudyčiau – mažų tušinukų nėra...

– Lauk, Petriuk! Pas direktorių! – supyko mokytoja.

Petriukas nueina pas direktorių ir klausia to paties.

– Petriuk, – sako direktorius, – atrodo, protingas vyras esi. Ar nematai, kad spiralinė įdėta? (VDU ER 1406/962).

Pirmos klasės mokytoja turėjo problemų su vienu klasės mokiniu. Ji paklausė, kas jam yra ir kodėl jis taip elgiasi.

Petriukas pareiškė:

– Aš per protingas, kad mokyčiausi pirmoje klasėje. Mano sesė mokosi trečioje klasėje, o aš daug už ją protingesnis, todėl turėčiau eiti į trečiąją klasę.

To mokytojai buvo per daug, ir ji nusprendė jį nuvest pas direktorių. Kol Petriukas laukė koridoriuje, mokytoja paaiškino direktoriui visą situaciją. Išklauses direktorius panoro susitikti su mokiniu ir užduot porą klausimų. Jei jis sugebės atsakyti, galės eiti į trečią klasę, jei ne, turės likti pirmoje klasėje ir nekelt jokių rūpesčių.

Mokytoja sutiko ir pakvietė Petriuką atlikti testą.

Direktorius pradeda:

– Kiek yra 3 kart 3?

– 9.

– Kiek bus 6 kart 6?

– 36.

Petriukas atsakė į visus direktoriaus užduotus klausimus, į kuriuos trečiaklasis turėtų žinoti atsakymus. Direktorius pažiūrėjo į mokytoją ir pasakė manąs, jog Petriuką galima perversi į trečią klasę. Bet mokytoja neatlyžo ir pati nusprendė užduot porą klausimų Petriukui. Direktorius ir Petriukas neprieštaravo. Čia viskas ir prasidėjo.

Mokytoja:

– Ką karvė turi keturis, o aš tik du?

Petriukas po akimirkos:

– Kojas.

– Kas pas tave yra kelnėse, ko nėra pas mane?

– Kišenės.

– Kas įdedama kietu ir rožiniu, o ištraukiama minkštu ir lipniu?

Direktorius jau norėjo sulaikyt Petriuką nuo atsakymo, bet jis spėjo.

– Kramtoma guma, – atsakė Petriukas.

– Ką vyras daro stovėdamas, moteris sėdėdama, o šuo ant trijų kojų?

– Paduoda delną.

Mokytoja:

– Dabar užduosiu porą klausimų iš serijos „Kuo esu“.

– Su mielu noru.

– Įstatai į mane savo ramstį, pririši mane, aš drėkstu greičiau nei tu. Kas?

– Palapinė, – atsako Petriukas.

– Pirštas įeina į mane, žaidi su manimi, kai tau nuobodu, pabrolys turi mane pirma. Kas?

Direktorius stebi viską su nerimu, matosi, kad jis įsitempęs...

– Vestuvinis žiedas, – atsako Petriukas.

– Būnu įvairių dydžių, kai blogai jaučiuosi, drėkstu ir teku, kai mane išvalai, jaučiuosi gerai. Kas?

Petriukas:

– Nosis.

Mokytoja nerimsta:

– Na, ir paskutinis klausimas. Turiu kietą kamieną, mano galas skeltas, mėgstu šaudyti. Kas?

– Strėlė.

Direktorius atsikvėpė su palengvėjimu.

– Siųskit Petriuką į trečią klasę, o gal net ir į universitetą. Aš pats į paskutinius klausimus nežinojau atsakymų (VDU ER 1370/21).

Kartą Petriukui teko skristi vienu lėktuvu kartu su pačiu Lietuvos šviesuoliu, protu, garbe ir orumu – pačiu Vytautu L. „Kaip man pasisekė, – pagalvojo Petriukas. – Kiek sužinosiu naujo, gražaus, patriotiško, lietuviško.“ Tuo metu Vytautas L. pradėjo spręsti kryžiažodį. „Jis tikrai kažko manęs paklaus, ir aš turėsiu progą pabendrauti su pačiu Vytautu L.“, – svajojo Petriukas. Staiga Vytautas L. atsisuka į Petriuką:

– Gal galėtumėte pasakyti: žmogaus kūno dalis iš 5-ių raidžių, prasidedanti raide B?

„O Jėzau! – išsigando Petriukas. – Nejaugi aš Vytautui L. sakysiu šį baisų žodį, turi būti kokia nors kita kūno dalis iš raidės B.“ Ir džiaugsmingai sušunka:

– Bamba!

– A, teisingai. Gal turite trintuką? (VDU ER 1407/905).

Mokytoja klausia mokinių:

– Na, vaikai, ką gero nuveikėt per atostogas?

Petriukas atsistoja ir sako:

– Aš išgelbėjau žmogui gyvybę.

– Kaipgi tu taip padarei? – nustemba mokytoja.

– Aš mamos kontraceptines tabletes pakeičiau saldainiais (VDU ER 1370/161).

Per pamoką mokytoja Petriuko klausia:

– Nu, papasakok, kaip dangumi keliauja saulutė?

Petriukas:

– Kojytėmis!

Mokytoja:

– O kodėl tu taip manai?

Petriukas:

– Vakar girdėjau, kaip tėvelis miegamajame sakė mamai: „Saulyte, praskėsk kojytes.“ (VDU ER 1406/512).

Atėjo Petriukas į mokyklą, o mokytoja klausia, kur jis vakar buvo. Petriukas atsakė, kad turėjo vesti karvę pas bulių. Mokytoja klausia:

– O tėvelis negalėjo?

– Galėjo, – atsakė Petriukas, – bet bulius geriau (VDU ER 1372/10).

Mama grįžta iš darbo, prie jos pribėga Petriukas ir sako:

– Mamyte, o aš indus išploviau!

– Šaunuolis, Petriuk!

– Mamyte, o aš grindis išploviau!

– Šaunuolis, Petriuk!

– Mamyte, mūsų katė nėščia!

– Šaunuolis, Petriuk! (VDU ER 1406/494).

– Mamaaa, visos mergaitės klasėje nagus lakuoja, o aš galiu?

– Na gerai, bet naudok tik bespalvį laką.

– Mamaaa, visos mergaitės klasėje lūpas dažosi, o aš galiu?

– Na gerai, nupirksiu tau kokį neryšką lūpdažį.

– Mamaaa, visos mergaitės klasėje liemenukus jau nešioja, o man nupirksi?

– Na žinai, Petriuk, be šito jau kaip nors apsieisi! (VDU ER 1406/758).

– Mama mama, man jau šešiolika! Ar jau galiu nešioti liemenėlę?

– Kaip čia pasakius, Petriuk... (VDU ER 1370/146).

Tėtis šaukia:

– Man nusispjauti, kad tau jau 16 metų, bet su tokiu makiažu ir trumpu sijonėliu niekur neisi! Petriuk, ar girdi? (VDU ER 1370/181).

PETRAS METĖ RŪKYTI

– Atsiminkite, eilini Petraitį, sargybinis turi rėkti: „Stok! Kas eina?“, o ne: „Neik, o rėksiu!“ (VDU ER 649/40).

- Petrai, kur važiuosi atostogauti?
- Na, jei Jonas gražins skolą, tai į Kanarų salas...
- O jei negražins?
- Tai pas Joną (VDU ER 1407/1197).

Vakar Petras išgėrė vieną butelį degtinės, o Jonas – tris. Jei nematyti skirtumo, tai kam gerti mažiau? (VDU ER 1406/248).

Pokalbis bare:

- Na, tu, Petrai, man pasakyk: kodėl tu geri?
- Kad užmirščiau!
- Ką užmirštum?
- Hmmm... Neatsimenu... (VDU ER 1407/1039).

Skambutis į ligoninės registratūrą:

– Gal galėtumėte pasakyti, kurioje palatoje guli Petras? Jis vakar buvo atvežtas po autoavarijos.

– Petras N.? Taip... Jis guli 12-oje, 13-oje ir 14-oje palatose (VDU ER 240/93).

- Ar girdėjai? Petras metė rūkyti!
- Tikrai? Nė už ką nepatikėčiau.
- Taip. Paskutinės savo cigaretės nuorūką jis numetė ant degalinės! (VDU ER 1406/242).

- Kas tau nutiko?
- Petras primušė.
- Jis turėjo priežastį?
- Ne. Jis turėjo vamzdį (VDU ER 481/72).

Eina čiuvos po kaimo šokių su panele. Panelė čiauška be perstojo, o pacanas tyli. Galvoja jis: „Reikia ką nors pasakyti.“ O kaip tų minčių nėra, taip nėra. Mergicka jį klausinėja:

- Kuo tu vardu?
- Nu, Petras.
- „Na, reikia ir man kažko paklausti“, – galvoja Petras. Jau kaupias, kaupias... Bet mergicka pirmiau užklausia:
  - Na, o kiek tau metų?
  - Nu, devyniolika, – burbteli Petras ir vėl pradeda ruošti klausimą. Jau tuoj pasakys... Bet mergiotė vėl įkiša savo trigrašį:

– O tu, Petrai, nenori manęs pabučiuoti?
Petras pakštelėjo į žanduką ir jau vėl kaupiasi klausimui. Bet vėl ta prakeikta merga įsikišo:

– O tu jau mylėjaisi su mergina, Petrai?

– Nu ne.

– O tu manęs nieko nenori paklausti?

Na, Petras, jau visas susikaupęs, išrėžė:

– Klausyk, o tu nežinai, iš kur gauti „Javos“ karbiuratorių? (VDU ER 1406/149).

Onutė parlekia namo apsižliumbusi iki ausų.

– Tėveli, – kreipiasi ji į tėvą, – aš negaliu tekėti už Petriuko, nes jis ateistas ir nepripažįsta, jog egzistuoja pragaras!

– Nusiramink, dukrele, – paglostė atžalos galvą tėvas. – Drašiai tekėk už to... kaip ji... Petriuko. Tu ir tavo motina netruksit jo įtikinti, kad jis labai klysta! (VDU ER 1407/1102).

– Žinai, Petras apšvedė!

– Iš meilės ar dėl pinigų?

– Pinigus ėmė iš meilės, o žmoną – dėl pinigų! (VDU ER 1406/260).

Ateina Petriukas pas daktarą ir sako:

– Daktare, mano vienas kiaušas medinis, o kitas geležinis.

– O vaikų ar turite?

– Turiu du: vieną Pinokį, o kitą Terminatorių (VDU ER 1408/257).

Parengė *Gražina Skabeikytė-Kazlauskienė*

Publikacija parengta vykdant Lietuvos valstybinio mokslo ir studijų fondo remiamą mokslinių tyrimų projektą „Tradicijų tęstinumas ir kaita šiuolaikiniame lietuvių folklore: tyrimai ir sisteminimas“.